

சைவ பரிபாலன சபைவெளியீடு
ஆரம்பம்: விரோதி ௧௯ ஆவணி மீ 26 ஆம் உ
(1889)

பிரதிவிலை: ரூபா 10
செய்தித் தாளாகப் பதிவு பெற்றது.

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 111

விகிரம வருடம் ஆவணித் திங்கள் 28 ஆம் நாள்
(13-09-2000) ஆவணிப் நூணை

இதழ்: 06

சைவமக்களுக்கு வலிமைமிக்கவொரு கட்டமைப்பு உருவாக வேண்டும்

வருங்கால சைவச் சமுதாயம் குறைகூற

இடமளிக்க வேண்டாம்

இந்துசாதனம் முன்வைத்த கருத்துக்களுக்கு
கிளிநொச்சி மாவட்ட சைவ நிறுவனங்களின் ஒன்றியம் ஆதரவு

கடந்த ஒன்றரை வருடங்களாக இந்துசாதனம் கட்டுரைகள் மூலம் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் மூலம் தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தி வந்துள்ள கருத்துக்களுக்கு கிளிநொச்சி மகாதேவ ஆச்சிரமத்தினரும் அம்மாவட்டச் சைவநிறுவனங்களின் ஒன்றியத்தினரும் தமது நூணை ஆதரவைத் தெரிவித்திருப்பதுடன் "வருங்கால சைவ சமுதாயம் இக்காலச் சைவத் தொண்டர்களைக் குறை கூற இடமளிக்க வேண்டாம்" என உருக்கமான வேண்டுகோளும் விடுத்துள்ளனர்.

சைவப்பிரசாரகர்கள் சைவாலய அர்ச்சகர்கள் சிவாச்சாரியர்கள் பயிற்சிக்கல்லூரி நிறுவுதல், சாதாரண மக்களுக்குச் சமய அறிவூட்டல், மதமாற்ற சக்திகள் பற்றி எச்சரிக்கையாயிருக்கக் கூடியவொரு சமய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தல், ஒருங்கிணைந்த சமூக சேவைத் திட்டமொன்றைத் தீட்டி அதனைச் சமய அறிவூட்டல், சமய விழிப்புணர்வுத் திட்டங்களுடன் இணைத்துச்

செயற்படுதல், சைவக் கோயில்களின் உபரி வருமானத்தின் பெரும் பகுதியைச் சமூக நலத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்க வழிவகை செய்தல், இவ்வகையான செயற்றிட்டங்களை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்தவும் சைவமக்களின் தேவைகள், அலிபாசைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கவும் வல்லதொரு சைவ நிறுவனங்கள் மாநாடு (3ம் பக்கம் பார்க்க)

“உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே”

“நாயகி நான்கு நாராயணி கைநளின பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதீநச்சு
வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கி என்று
ஆயகியாதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே.”

— அபிராமிப்பட்டர்

(நவராத்திரி விரதாரம்பம்: 28-09-2000 வியாழக்கிழமை)

தவத்திரு

கணேசானந்த மகாதேவ ஸ்வாமிகளின் கடிதம்:

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்துசாதனம் வைரவிழா மலரில் வெளிவந்த அமரர் டாக்டர் நல்லைநாதபிள்ளை அவர்கள் எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரை யொன்றின் சுருக்கத்தை "சைவாலய அர்ச்சகர்கள், சிவாச்சாரியர்கள், பிரசாரகர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரி - ஒரு அவசரத்தேவை" என்ற தலைப்பில் இந்துசாதனம் ஒரு பிரமாதி வருட ஆவணிப்பூரணை (புத்தகம் 110, இதழ் 05) இதழில் வெளியிட்டிருந்தான். புத்தகம் 110 இதழ் 3-7 களில் ஐந்து தொடர் ஆசிரியத் தலையங் கங்கள் மூலம் இந்துசாதனம் இக்கருத்தை வலியுறுத்தி யிருந்தான். இதை அநுவதித்து கிளிநொச்சி மகாதேவ ஆச்சிரமத் தலைவர் தவத்திரு கணேசானந்த மகாதேவ ஸ்வாமிகள் "ஒரு அவசரத் தேவை" என்ற தலைப்பில் எழுதிய கடிதமொன்றை இந்துசாதனம் பிரமாதி கார்த்திகைப் பூரணை (புத்தகம் - 110 இதழ் 08) இதழில் வெளியிட்டிருந்தான்.

இதன்பின்னர், இந்துசாதனம் முன்வைத்த இதர கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கி ஸ்வாமிகள் இப்போது பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

"இந்துசாதனம் இதழ்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக் கின்றன. பேரானந்தம், தலையங்கங்கள், மற்றும் ஆசிரியரின் கருத்தாழம் மிக்க சைவசமய உணர்வுகள் வாசகர்களின் மனத்தை ஈர்த்த விடயங்களானதாலும் எங்கள் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாக இருக்கின்ற காரணத்தாலும் எங்கள் சைவ சமுதாயத்தின் நிலைப் பாட்டைப் பகிர்ந்துகொள்வதில் திருப்தியடைய வாய்ப்புக்கள் உண்டு.

சமூக நல நாட்டிலுள்ள சைவசமய நிறுவனங்கள், மற்றும் வளம் படைத்த சைவாலயங்கள் அத்தனை யையும் ஒன்றுசேர்த்து ஓர் அமைப்பாக நிறுவிப் பணிகளை ஒருமுகப்படுத்தியும் பகிர்ந்தும் செயற்படச் செய்வது உத்தமமான கைங்கரியம் என்று எண்ணு

கிறோம். "அவசரத் தேவை" என்பதை ஒவ்வொரு மாத இதழிலும் பிரசரிக்கலாம் போல் தோன்றுகிறது.

வருங்கால சைவச் சமுதாயம் தற்போது பணி யாற்றும் தொண்டர்களை, அன்பர்களைக் குறைகூற இடமளிக்காது மிகமிக அக்கறை கொண்டு செயற்பட வேண்டிய மகோன்னதமான கைங்கரியம். நல்ல கைங் கரியம் ஆரம்பிக்கும்போது அல்லது செயற்படுத்தும் போது நாநாறு தடைகள் வந்து முன் நின்று தடக்கும். எனவே தயவாக வேண்டிக்கொள்வது தங்களை மனங் கோணாது மனம், வாக்கு, காயம், பரிசுத்த சிந்தனை யுடன் 'நிஷ்காமிக (தன்னலன் கருதாத இறையர்ப்பண எண்ணத்துடன் செயற்பட்டால், தூய சிந்தனைகள் அத்தனையும் நிறைவெய்தும்.

புறமதங்கள் தலை நிமிர்ந்து நிற்பதற்கு ஓர் காரணமும் உண்டு. அவர்களிடம் போதிய நிதி வசதி யுண்டு. மேலும் சமூகத்தில் இறங்கி அற்றார் அழிபசி தீர்க்கிறார்கள். கல்வி, சுகாதாரம், இருப்பிடம் இப்படி மக்களுக்குக் கிழமையில் ஆறுநாட்களும் சேவை செய்து மக்களின் மனத்தை மாற்றுகின்றனர். காடு, மேடு என்று பாராது பாடசாலை, கோவில், குடியேற்றம் இப்படி இன்னோரன்ன சேவைகளைச் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் உள்மன நோக்கம் சமயத்தைப் பரப்புவதற் காக. எமது சைவச் சமுதாயம் சேவை செய்யப் பின் வாங்குகிறது. அது பழக்கப்பட்ட சாபக்கேடு. என்றைக்குச் சைவச் சமுதாயம் வகுப்பு வாதம் மற்றும் பெருமை சிறுமை பாராட்டாது பட்டி தொட்டி என்று பாராது சேவை செய்கிறதோ அன்றைக்கே முழுமுதற் கடவுள் கருணை புரிவார். சமகாலச் சூழ்நிலைக்கு ஓர் சாந்தி ஏற்பட ஓர் மாபெரும் மகாநாடு கூட்டி உறுதி யான நிலைப்பாட்டை உருவாக்க ஆவன செய்வீர்கள் எனச் சைவமக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்"

சைவசமயப் பெருநாள்கள்

(ஆவணிப்பூரணை முதல் புரட்டாதிப் பூரணை வரை)

ஆவணி	28 உ (13-09-2000)	புதன்	பூரணை
	29 உ (14-09-2000)	வியாழன்	மஹாளய பக்ஷாரம்பம்
புரட்டாதி	01 உ (17-09-2000)	ஞாயிறு	புரட்டாதி மாதப்பிறப்பு, சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
	02 உ (18-09-2000)	திங்கள்	மஹாபரணி, கார்த்திகை விரதம்
	09 உ (25-09-2000)	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்
	10 உ (26-09-2000)	செவ்வாய்	கேதாரேஸ்வர விரதம்
	11 உ (27-09-2000)	புதன்	அமாவாசை விரதம், மஹாளய பட்ச முடிவு
	12 உ (28-09-2000)	வியாழன்	நவராத்திரி விரதாரம்பம்
	15 உ (01-10-2000)	ஞாயிறு	சதுர்த்தி விரதம்
	17 உ (03-10-2000)	செவ்வாய்	ஷஷ்டி விரதம்
	18 உ (04-10-2000)	புதன்	சரஸ்வதி பூஜாரம்பம்
	20 உ (06-10-2000)	வெள்ளி	மஹாநவமி விரதம், சரஸ்வதி பூஜை
	21 உ (07-10-2000)	சனி	விஜயதசமி, ஸமீவிருட்ச பூஜை, கேதாரகௌரி விரதாரம்பம்
	24 உ (10-10-2000)	செவ்வாய்	பிரதோஷ விரதம்
	26 உ (12-10-2000)	வியாழன்	நடேசரபிஷேகம்
	27 உ (13-10-2000)	வெள்ளி	பூரணை.

கிளிநொச்சி மாவட்டச்

சைவ நிறுவனங்கள் ஒன்றியத்தின் கடிதம்:

கிளிநொச்சி மாவட்டச் சைவ நிறுவனங்கள் ஒன்றியத்தின் செயலாளர் திரு. சி. யொன்னம்பலம் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“இந்துசாதனம் விக்கிரம வைகாசி இதழில் உள்ள தலையங்கம், மற்றும் ஆசிரியர் கருத்து ஆகியவை எம்மை மிகவும் ஈர்த்த விடயங்களானதாலும் எமது எண்ணத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாகவுள்ள காரணத்தாலும், தங்களுடன் எமது விடயங்களைப்பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

முக்கியமாக எமது சைவமக்களின் சாபக்கேடான விடயம் என்னவென்றால், எதையும் தவறான கண் கொண்டு நோக்கல்; ஒருவருடைய கருத்தை ஆதரித்தால் தமது கௌரவம் குறைந்துவிடும்; தனித்துவம் பேணல் என்ற போர்வையில் தான்தோன்றித்தனமாக நடத்தல்; ஒரு நிறுவனம் நன்னிலையில் இயங்கினால் எப்பாடுபட்டாவது அதைச் சிதைக்க முயற்சித்தல் இப்படி இன்னோரன்ன பல ஆனால் நன்னோக்கம் கொண்ட செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கும் தங்கள் கோரிக்கைகளை எமது “கிளிநொச்சி மாவட்ட சைவ நிறுவனங்களின் ஒன்றியம் (மகாதேவ ஆச்சிரமம், திருநெறிக்கழகம், இந்து இளைஞர் பேரவை, சேக்கிழார் மன்றம், கிளிநொச்சி மாவட்ட சைவாலயங்களின் ஒன்றியம் ஆகியன இணைந்த அமைப்பு) மீக்க மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறது.

அதே சமயம் மக்கள் சேவை, அதுவும் அடிமட்டத்திலுள்ளோர் பிள்ளைகளின் கல்வி, புலம் பெயர்ந்தோர் நிவாரணம் போன்ற செயற்பாடுகளும் பரவலாக்கப்பட்டு

மேலதிக வருமானமுள்ள ஆலய அறங்காவலர்களின் நிதி உதவியையும் பெற்று இவை, ஒரு முகப்படுத்தப்பட்ட நிறுவன மூலமாக, நிலையானவைப்பு நிதியாகவோ, அன்றி வேறு வருமானத்தரும் முதலீடுகள் மூலமாகவோ செயற்படலாம். இதில் வருமானம் தரும் முதலீடு என்பது வேறு தொழிலின்றி இருப்பவர்களுக்கு உதவும் திட்டமாகும்.

கிளிநொச்சியில் நாம் இப்படியான எமது ஆச்சிரம நடவடிக்கை, ஒன்றிய நடவடிக்கை என்பவற்றினூடாக வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள சிறுவரைப் பராமரித்துக் கல்வி புகட்டலையும், தேவார பண்ணி சைப்பயிற்சி, புராணபடனப் பயிற்சி, சமய சம்பந்தமான மேலதிக அறிவூட்டல் என்பவற்றைச் சிறப்புற நடத்துவதோடு, எமது தலைமையில் ஒன்றிய அனுசரணையுடன் மூன்று நிலையங்களில் புலம் பெயர்ந்து வந்துள்ள தென்மராட்சி மக்களுக்கு அவசர (முதலுதவி) நிவாரண உலர் உணர்வு வழங்கலையும் மேற்கொண்டுள்ளோம் என்பதையும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்துசாதனம் முன்வைத்த கருத்துக்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு சைவசமூகம் தலைநிமிர்ந்து நிற்க உதவவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறையருளை வேண்டி நிற்கிறோம்.”

இடமளிக்க வேண்டாம்

(1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(Conference of Saiva Institutions) என்னுமொரு வலுமிக்க கட்டமைப்பை உருவாக்கல் போன்ற பல கருத்துக்களை இந்துசாதனம் சடந்த பதினேழு மாத காலமாகக் கட்டுரைகள் மூலமும் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் மூலமும் தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். இக்கருத்துக்களுக்கு கிளிநொச்சி மகாதேவ ஆச்சிரமத்தினரும் அம்மாவட்ட சைவ நிறுவனங்களின் ஒன்றியத்தினரும் தமது பூரண ஆதரவைத் தெரிவித்துள்ளதுடன் “வருங்கால சைவசமுதாயம் இக்காலச் சைவத் தொண்டர்களைக் குறைகூற இடமளிக்க வேண்டாம்” என உருக்கமான வேண்டுகோளும் விடுத்துள்ளனர்.

மகாதேவ ஆச்சிரமம்:

மக்கள் சேவை மூலமும் ஆதாரக் கல்வி மூலமும் சைவ சமூகத்தை மேலிவைப்படுத்த ஐம்பதாண்டு களுக்கு மேலாக அமைதிப் பணியாற்றி வருவதும் பல ரது அபிமானத்தைப் பெற்றதுமானதொரு ஸ்தாபனம் கிளிநொச்சி மகாதேவ ஆச்சிரமம். நாவலர் பெருமானின் ஐந்தாட்டுத் திட்டத்தைப் போன்றதோர் திட்டம் சிவயோக சுவாமிகளால் 1950 ஆம் ஆண்டளவில் பிரேரிக்கப்பட்டு கிளிநொச்சி வடிவேற் சுவாமிகளால் அருவதிக்கப்பட்டுச் சுவாமிகளின் சீடரொருவரால் “கிளி

நொச்சி ஆதார கல்விக் குருகூலம்” என்ற பெயருடன் நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சிகள் சில ஆண்டுகள் தொடர்ந்தனவாயினும் இம்முயற்சி பூரணத்துவம் பெற்றுச் சிறக்குமளவுக்குச் சைவசமூகம் கைகொடுக்கவில்லை. அது காரணமாகவும் சமகால நிகழ்வுகளாலும் கிளிநொச்சி முயற்சிகள் கைவிடப்படவேண்டியேற்பட்டது பற்றி வாசகர்கள் அறிந்திருப்பர். இப்போது மிகக்கஷ்டமான சூழ்நிலையிலும் ஸ்கந்தபுரத்தில் முகாமிட்டு அங்குள்ள சைவ நிறுவனங்கள், ஆலய நிர்வாகங்களை ஒன்றிணைத்து மக்கள் சேவை ஆற்றி வருகிறார் ஆச்சிரமத் தலைவர் தவத்திரு கணேசானந்த மகாதேவ சுவாமிகள் அவர்கள்.

தவத்திரு கணேசானந்த மகாதேவ ஸ்வாமிகளும் கிளிநொச்சி மாவட்ட சைவ நிறுவனங்களின் ஒன்றியத்தினரும் அனுப்பி வைத்த கடிதங்களை இரண்டாம் பக்கத்திலும் பிரசுரித்துள்ளோம்.

குடாநாட்டிலுள்ள சைவ நிறுவனங்களும் சைவாலய நிருவாகங்களும் சைவ சமூகத்தை எதிர்நோக்கியுள்ள சவால்கள் பற்றித் தீர்க்க தரிசனத்துடன் நடந்து கொள்ளாவிடின் வருங்கால சமுதாயம் எம்மைக் குறை கூறுவது தவிர்க்க முடியாதது. சைவ நிறுவனங்கள் மொளனமாயிருப்பது நல்லதல்ல.

**ஆறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை
சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் - (5):**

மகான் காசிவாசி சி. செந்திநாத ஐயர்

— பல்கலைப் புலவர் க. சி. குலரத்தினம் —

(புத்தகம் 111 இதழ் 4 இன் தொடர்ச்சி)

காசிவாசி

ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரான் செய்த உரையை நாவலர் வர்களிடம் படித்த இணுவில் நடராச ஐயரவர்கள் அவ்வுரையைப் பாதுகாத்துவைத்து, 1882 ஆம் ஆண்டில் அச்சிட்டவர். இந்த இணுவில் நடராச ஐயரவர்களிடம், செந்திநாத குரு முறையாகப் பாடங் கேட்டுச் சிவஞான சித்தியாரில் தீர்க்க தாடனமுள்ளவராயிருந்தார். 'பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே' என்ற வாக்கியத்துக்கு அமைய ஒழுகிய செந்திநாதையரவர்கள், தமது முப்பத்தொன்பதாம் ஆண்டு பராயத்தில் அடக்கமாக இருந்து சித்தாந்த பாடம் படித்த அமைவினை நம்மவர் கவனித்து ஒழுகுதல் கடனாகும்.

இமயமலையிலிருந்து இழிந்தோடி வரும் புனித நீர்ப்பெருக்கான கங்கை, 1500 மைல் நீளமானது. அதில் வாரணம், அசி என்னும் இரு கிளைகளுக்கிடையிலமைந்த நிலப்பகுதி வாரணாசி எனப்பெயர்பெறுவது. அதைக் காசி எனவும் வழங்குவர். கங்கைக் கரையில் நான்கு மைல் நீளமுள்ள காசி சைவசமயத்தவரின் புண்ணியபூமி, தலைநகரம். முத்திதரும் நகரங்களுள் ஒன்று. வேத வேதாங்கங்களின் ஆய்வுப்பூமி அறுபத்து நான்கு கட்டங்களும், ஆலயங்களும், மதாசாரியர் பீடங்களும், பல்கலைக்கழகமும் எல்லாம் அமைந்த பெரிய இடம். தென்னகத்து சங்கராச்சாரியரும், குமரகுருபர சுவாமிகளும் பெருமடங்கள் அமைத்த ஞான பூமி இத்தகைய புண்ணிய பூமியில் ஒரு கர்ப்பகாலம் எனப்படும் பத்துமாதமாவது வாழ்தல் வேண்டும் என்பர். அது கூடாதவர் பத்து நாட்களாவது வாழ்தல் நன்றென்பர்.

சைவசித்தாந்தத்துறை கைவந்தபின், மீண்டும் தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்று பெரியபுராணச் செய்யுள்களை விளக்கிப் பிரசங்கங்கள் செய்து, 1887 ஆம் ஆண்டில் ஞானபோத விளக்கச் சூறாவளி என்னும் நூலை எழுதி அச்சேற்றினார்.

இத்தகைய புகழ்பெற்ற புண்ணிய நதிக்கரையிலே புனித பூமியிலே செந்திநாதையர், 1888 ஆம் ஆண்டு முதல் 1898 ஆம் ஆண்டுவரை பத்தாண்டுக் காலம் தங்கி வாழ்ந்து படித்தார் என்றால் அவர் செய்த தவப்பயனை என்னென்பது அவர் காசிவாசி செந்திநாத ஐயர் என்னும் மதிப்புக்குரிய பெயருக்கு அருகதை உள்ளவரானார்

அமிர்தயோதினி

அப்பால் சென்னையைவிட்டுச் சேலம் சென்று திருப்பற்றூரிலே அமிர்தயோதினி என்னும் வார வெளியீடு ஒன்றை நடத்தி வந்தார். அக்காலத்தில் சென்னையில் வாழ்ந்த புறச்சமயத்தவர் சிலர், சிவனுந்தேவனா என்றொரு துண்டுப் பிரசுரத்தை வெளியிட்டனர். அதைக் கண்டு மனம் பொறாத இரத்தினஞ் செட்டியார் என்பார், ஐயரவர்களைக் கொண்டு, 'சிவனுந் தேவனா என்னும் தீயநாடிக்கு ஆப்பு' என்னும் கண்டனப் பிரசுரத்தை எழுதுவித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து ஐயரவர்கள் பிரமவித்திய பத்திராதிபர் முதலானோர் சமூகத்திலே நீண்ட சைவப் பிரசங்கஞ் செய்தார்.

குமரகுருபர சுவாமிகளின் ஞானபரம்பரையில் வந்தவர்களான திருப்பனந்தாள் மடாதிபதிகளுக்கே காசி வாசி என்னும் கௌரவமுரித்தாயிருப்ப, இவருக்கும், பழனி வேதாசிரம பாடசாலையதிபர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஈசான சிவாசாரியர் போன்ற சிலருக்குமே இப்பட்டம் உண்டாவதாயிற்று. இலங்கையருள் முன்னும் பின்னும் இப்பட்டத்தைப் பெற்றார் எவரும் இல்லை. ஈழத்திருநாட்டிலே காசிவாசி என்றால் அது செந்திநாதையர் அவர்களையே குறிப்பதாகும்.

சித்தாந்த சிகாமணி

ஐயரவர்களின் சைவப் பணியை அறிந்து வியந்து திருமங்கலக்குடி சூரியனார் கோயிலாதின ஸ்ரீலக்ஷ்மீ முத்துக்குமார தேசிகரவர்கள் இவருக்கு சித்தாந்த சிகாமணி என்னும் பட்டஞ் சூட்டி வாழ்த்தினார்கள்.

செந்திநாதயோசி

செந்திநாதையரவர்கள் காசிவாசியாய், கங்கைக் கரையில் வாழ்ந்து, விசுவநாதரையும் விசாலாட்சியையும் நியமமாக வழிபட்டு, விசுவநாதர் ஆலயத்து உட்பிராகாரக்கட்டுகளில் பிராமணர்கள் வேதமோதக் கேட்டுவந்தும் குமரகுருபரசுவாமிகளின் குமாரசாமி மடம் என்னும் காசி மடத்துப் பண்டிதர்களோடு சைவ சித்தாந்தம் பேசியும், மகிழ்ந்த காலத்திலே அவ்வப் போது பல கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார்.

நிறைகல்வி தவவொழுக்கஞ் சான்றான்மை
கண்ணோட்ட நெடுகு மன்பு
பொறை மேன்மைச் சிவஞான முதிர்ச்சியறு
புதிமுதற் குணங்க ளெல்லாம்
குறையாம விறைசெந்தி நாதமறை
யோய்நின்னைக் குறித்தியா மிட்ட
மறை வாய்மைச் சித்தாந்த சிகாமணியாற்
பெயர் பிறர்க்கு வழங்க லாமோ.

சைவசமயம், சைவசித்தாந்தம், சிவனே முழுமுதற்கடவுள், முப்பொருளுண்மை, முதலாகப் பல கட்டுரைகளை எழுதிய ஐயரவர்கள், அவற்றை அக்காலத்தில் (15ம் பக்கம் பார்க்க)

உ

சைவபரிபாலன சபை

தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 4

(புத்தகம் 111 இதழ் 4 இன் தொடர்ச்சி)

அச்சியந்திரசாலைகளும் பத்திரிகைகளும்:

சிறந்த தமிழ் அறிஞரும் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுநிலைத் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவருமாகிய அமரர் கலாநிதி தனஞ்சயராச சிங்கம் அவர்களது ஆங்கில நூலில் இருந்தும், இருபதாம் நூற்றாண்டு கண்ட சைவப் பெருந்தகை 'இந்துபோட்' இராசரத்தினம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரையொன்றையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு, நாவலர் பிறந்த காலகட்டத்தில், இலங்கையில், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில், மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த கல்விசார் செயற்பாடுகள் சைவப் பிள்ளைகளின் கல்வியை எவ்வாறு பாதித்தது, கல்வியூட்டல் எவ்வாறு மதமாற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்பவை பற்றி இதுவரை நோக்கினோம்.

நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட படி, கிறிஸ்து சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கோடு முதலில் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டு, பின்னர் தேவாலயமும் அச்சியந்திர சாலையும் பிற்சேர்க்கையானது. சுதேசிகளிடையே கிறிஸ்து சமயத்தைப் பரப்ப அச்சியந்திரசாலைகளும் பத்திரிகைகளும் எவ்வாறு உபயோகப்படுத்தப்பட்டன என்பதை இப்போது நோக்குவோம்.

பாடப்புத்தகங்கள் போதியளவு இல்லாமை என்ற நியாயப்படுத்தலோடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அச்சியந்திரசாலை வெகுவிரைவில் கிறிஸ்துமத பிரசாரத்தை முனைப்படுத்தும் கருவியாக மாறியது. அச்சியந்திர சாலைகள் கிறிஸ்துவப் பின்னணியுடன் கூடிய புத்தகங்களையும் செய்தித்தாள்களையுமே உற்பத்தி செய்தன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆங்கில அரசாங்கம் அச்சியந்திர சாதனத்தை அரசினதும் மிசனரிகளினதும் தேவைகளுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்த அனுமதி வழங்கியிருந்தது. இதன் பயனாகத் தோன்றிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் அரச பிரகடனங்களைத் தாங்கி வெளிவந்ததுடன் சுதேச சம்பவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவில்லை. இப்பத்திரிகைகள் இந்துக்களை அரச விசுவாசமற்ற பிரசைகள் எனவும் அவர்களது மத நம்பிக்கைகளே அவர்களை அரச விசுவாசமற்றவர்களாக விருக்க வழிகாட்டுகிறது என்பது போன்றதொரு மாயத் தோற்றத்தையும் ஏற்படுத்தி வந்தன.

அரசாங்க அச்சகத்திற்குப் புறம்பாக அச்சியந்திர சாதனத்தைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புப் பெற்ற மிசனரிமார் தமது சமயப் பிரசார தேவைக்குத் துணையாகத் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் சமயப் பிரசார நூல்களையும் முழு முனைப்புடன் வெளியிட்டனர்.

1834 ஆம் ஆண்டு மானிப்பாயில் அமெரிக்க மிசனரிமாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அச்சகத்திலிருந்து பெருந்தொகையான தமிழ்ப் பிரசுரங்களை வெளிவரலாயின. இவர்களே இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகை

யான உதயதாரகப் பத்திரிகையையும் 1841 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவித்தனர். "சமயத் தேவையைப் பிரதானமாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பத்திரிகையின் நோக்கும் அமைப்பும் பரந்த சோட்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்பட்டன. 1823 ம் ஆண்டு அமெரிக்க மிசனரிமாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் மாணவர்களான கென்றி மாட்டின், செத் பேஷன் ஆகியோர் தாம் பெற்ற கல்வியின் பிரதிபலிப்பாக இப்பத்திரிகையை நடாத்த முயன்றனர். சுதேச மாணவர்களான பத்திரிகை ஆசிரியர்களினால் விரிவாகத் தலையங்கத்தில் வலியுறுத்தப்பட்ட கல்வித் தேவையும், அறிவு விழிப்பும் காலப்போக்கில் மிசனரிமாரின் முழுமுனைப்பான சமயப் பிரசாரத் தேவைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன" எனப் பிரபல பத்திரிகையாளர் திரு. ஆ. சிவநேசச்செல்வன் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அச்சகம் அமைக்கும் உரிமை சுதேசிகளுக்கு 1835 ஆம் ஆண்டுவரை மறுக்கப்பட்டது. மிசனரிமார்களின் மதமாற்ற நடவடிக்கைகளை எதிர்த்துப் பல தமிழ்க் கல்விமாண்கள் கிளர்ந்தெழுந்தனர். பிரசாரம் செய்தனர். உதாரணமாக 1780 ஆம் ஆண்டில் சுன்னாகம் மயிலணியில் பிறந்த முத்துக்குமார கவிராசர் என்ற முதுபெரும் புலவர் (சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களது குரு) கிறிஸ்து மதக் கொள்கைகளைக் கண்டித்துக் கும்மிச் சந்தங்களாலான ஞானக்கும்மி என்ற நூலையும் ஆசிரிய விருத்தமாய்மைந்த பேசுமதபிரகாரம் என்ற நூலையும் இயற்றினார். ஆனால் இந்நூல்கள் யாவும் பல தசாப்தங்களின் பின் ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் அவற்றை அச்சிட்டு வெளியிடும் வரை ஏட்டுருவிலேயே இருந்தனவாதலால் அவை மக்களைச் சென்றடைவது மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது.

சைவசமயத்தவரின் கல்வி, சமய நடவடிக்கைகள் திண்ணைப்பாளிக் கூடங்களிலும், கோவில்கள், மடாலயங்களில் நடைபெற்ற புராணபடன, சொற்பொழிவுகள் அளவிலேயே முடங்கிக் கிடந்தன.

இதுவரை நாம் கூறியவற்றால், ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் அவதாரம் செய்த 1822 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில், நிலவிய கல்வி, சமய சூழ்நிலைகளை உணர்ந்துகொள்ளலாம். ஆங்கில அரசின் அனுசரணையுடனும் பாடசாலை, தேவாலயம், அச்சியந்திர சாதனம் ஆகியவற்றின் உதவியுடனும் மிசனரிமார்களால் கிறிஸ்துவ மதப் பிரசாரமும், மதமாற்றமும் மிகத்தீவிரமாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்ட காலமாக இது இருந்தது.

ஆறுமுகநாவலர் அவதாரம்

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் கித்திரபாது வருடம் மார்ச்சு திங்கள் ஐந்தாம் நாள் புதன் கிழமை (18-12-1822) சைவசமயிகள் செய்த தவப்பயன் என்ன (12ம் பக்கம் பார்க்க)

திருமுறைப் பெருமை

[யாழ்ப்பாணம் - கந்தர்மடம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்களது திருமுறைப் பெருமை என்ற நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.]

(புத்தகம் 111 இதழ் 4 இன் தொடர்ச்சி)

திருமுறைகள் மந்திரங்களே!

நம்பியாண்டார் நம்பிகள், தேவார முதலியவற்றை, மந்திரங்கள் பதினொரு பகுதியனவாதல் காரணமாகவே பதினொரு திருமுறைகளாக வகுத்தார். அவற்றுள்ளேயும் தேவாரங்களை ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தமை சப்த (ஏழு) கோடி மகாமந்திரப் பதப்புப் பற்றியே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே திருமுறைகள் சிவபிரானது தூல சரீரமாகிய மந்திரங்கள் என்பது தெளியப்படும். திருமுறை கண்ட புராணத்தில்

‘மந்திரங்கள் வயுபோடி ஆதலினால் மன்னுமவர் இந்தவகை திருமுறைகள் ஏழாக எடுத்தமைத்துப் பந்தமுறு மந்திரங்கள் பதினொன்றும் ஆதலினால் வந்தமுறை நான்கினாடு முறை பதினொன்று ஆக்கினார்’

எனக் கூறப்பட்டுள்ளது கருத்திற் கொள்ள வேண்டியது.

சிவபிரான் மந்திர சரீரி. அதாவது மந்திரங்களைச் சரீரமாக உடையவன். சிவபிரான் மந்திர சரீரங்களில் நின்றே படைத்தல், காத்தல், அருளல் ஆகிய முதல்தொழில்களை நடாத்துகிறான். திருமுறைகளிலுள்ள பாடல்கள் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், என்னும் முத்தொழிலைச் செய்துள்ளன. மேலும் இப்பாடல்கள் அதனை ஒதுபவர்களுக்கு நோய் நீக்கம், செல்வப் பெருக்கம், ஞானப்பெருக்கம் முதலியவற்றை அளிக்கின்றன. ஆகவே திருமுறைகள் மந்திரங்களே. சிவபிரான் மந்திர சரீரி ஆதலினாலேயே வேத சிவாகமங்கள் அருச்சிக்கப்பட வேண்டியவை என விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விதியை உணர்ந்த சான்றோர்கள் அனைவரும் வேத சிவாகமங்களையும் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளையும் பண்டு தொட்டு இன்று வரையும் அருச்சித்து வருகிறார்கள்.

ஆலயங்களில் திருமுறை பாராயணம் திருவருள் விளக்கம் பெருக்கும்

சிதம்பரம் போன்ற தெய்வீகத் திருத்தலங்கள் இயல்பாகவே திருவருள் விளக்கம் (இறை சாந்தியம்) உடையன. இத்திருத்தலங்களிலேயே திருவருள் விளக்கத்தை அதிகரித்தற் பொருட்டு நித்திய நைமித்தியங்களிலே (தினசரி வழிபாடுகளிலும் விசேட தின வழிபாடுகளிலும்) வேதபாராயணம் செய்தலோடு அமையாது பூசைகளின் இறுதியில் திராவிட ஸ்தோத்திரம் ஒதுக என விதித்துள்ளபடி திருமுறைகளையும் ஒதுப்படி சான்றோர்கள் விதித்துள்ளமை திருமுறை பாராயணம் திருவருள் விளக்கத்தை அதிகரிக்கும் என்பதனாலேயே என்பதைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு திருமுறை பாராயணம் நடைபெறும் திருத்தலங்களில் திருவருள் விளக்கம் மிகுந்து காணப்படு

வதும், திருமுறைகள் ஒதப்பெறாது வேதபாராயணம் மட்டும் நடைபெறும் திருத்தலங்களில் திருவருள் விளக்கம் திருமுறை ஒதப்படும் திருத்தலங்களிலுள்ளவு அதிகமாயில்லாதிருத்தலும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே திருமுறைப் பாராயணம் வடமொழி வேதத்திலும் பார்க்க அதிகளவு திருவருள் விளக்கத்தை ஏற்படுத்த வல்ல சிறப்புடையது.

சைவ சாதனங்களை விளக்குவன திருமுறைகள்

மேலும், திருமுறைகள் தோன்றிய காலம் தொடக்கம் இன்று வரையும் சித்தாந்த சைவத்தின் உயர்வையும், ஏனைய சமயங்களின் தாழ்வையும் விபூதி, உருத்திராக்கம், திருவைந்தெழுத்து ஆகியவற்றின் மகிமைகளையும் மிகத் தெளிவாக விளக்கி, சகல உலகுக்கும் தலைவராகிய சிவ பெருமானது திருவடிகளே எமக்கு ஆதாரமெனப் பலரும் நம்பிக்கை வைத்து வழிபட்டு உய்யும் வண்ணம் செய்வன அத்திருமுறைகளே என அறிந்து கொள்க.

மேலும், பல காலமாக, பல எண்ணிக்கையற்ற மகான்களாலே மந்திரங்களினாலே திருவருட்சத்தி பதிக்கப்பட்டு (மந்திர நியாசம் செய்யப்பட்டு) அவ்வப்போது அவரவர் திருவருள் விளக்கம் மிகவும் சித்திக்கப்பட்ட சயம்புலிங்கங்கள் காணலிங்கங்கள், தைவிதலிங்கங்கள், ஆரிடலிங்கங்கள் ஆகியவற்றுள் எவை விசேடமுடையன என ஆராயின், தேவார திருவாசகங்கள் முதலிய திருமுறைப்பாக்கள் ஏறப்பெற்ற இலிங்கங்களே அதி விசேடமுடையன என்பது பெறப்படும். இந்த உண்மை சிவபுராணங்களாலும், திருமுறைப் பாடல்கள் ஏறப்பெற்ற சிவத்தலங்களில் விசேட வழிபாடு காட்டும் பெரியோர்களுடைய அனுட்டானத்தினாலும் இனிது விளங்கும்.

சைவத்தை நிலைநாட்டியவை திருமுறைகளே

மேலும், மதுரை முதலிய திருத்தலங்களிலே இலிங்கம் முதலிய திருமேனிகள் இருந்தும் என்ன? ஆலயம், மண்டபங்கள், திருக்கோபுரங்கள் இருந்தும் என்ன? திருவாபரணங்கள் இருந்தும் என்ன? பூசை, திருவிழாக்களுக்கு விளைநிலங்கள், தோட்டங்கள், இருந்தும் என்ன? மடங்களும் ஆசாரியர்களும் சந்நியாசிகளும் இருந்தும் என்ன? அன்னதானம் செய்யும் சத்திரங்கள் இருந்தும் என்ன? பிராமணர்கள் வேதபாராயணங்கள் செய்தும் என்ன? சமணசமயமும் புத்த சமயமும் எங்கெங்குந் தலைப்படத் தலைப்படச் சைவங்குன்றிய பொழுது, இவைகளெல்லாம் கூடியும் அப்புறச் சமயங்களை ஒட்டிச் சைவசமயத்தை நிலை நாட்டினவா? இல்லையே. அப்புறச்சமயங்களை ஒட்டிச் சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்தியவை தேவாரம் முதலிய திருமுறைப்பாக்கள் அல்லவா? இவ்வுண்மையை சைவாபிமானிகள் நன்கு அறிவார்கள். இவற்றை அறியப் பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருவாத ஆரடிகள் புராணம் ஆகியவற்றைப் படிக்க வேண்டும். இப்புராணங்களை அறியாத கோவில் அதிகாரிகளும், இவற்றை அறியாத பிராமணர்களும், இவற்றை அறியாத சைவாசாரியர்களும் அவ்வப்பதவிக்குத் தகுதியற்றவர்கள்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

சனிஸ்வரனைப் பிரீதி செய்ய...

கடந்த 03-08-2000 ஆம் திகதி வியாழக்கிழமை சனி பகவான் மேட இராசியிலிருந்து இடபராசியினுள் பிரவேசித்தார். காலப்பகுப்பு, பஞ்சாங்கம், கிரகங்கள் வெவ்வேறு இராசிகளில் சஞ்சரித்தல் போன்ற விடயங்கள் இந்துசாதனம் பிரமாதி பந்துனி (புத்தகம் 110, இதழ் 12) இதழில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

இப்பூமியில் வாழும் எமக்கு நாம் பிறந்த போது இருந்த கிரகநிலை, நட்சத்திரம், இப்போது வெவ்வேறு கிரகங்கள் இராசி சக்கரத்தில் எவ்வெவ் இராசிகளில் சஞ்சரிக்கின்றன போன்றன எமக்கு நற்பலனை அல்லது தீப்பலனை அல்லது இரண்டையும் கலந்து தருகின்றன என்பது சோதிட சாஸ்திரமுடிபு.

கிரகங்கள் துர்ப்பலனைத் தரும் இராசிகளில் சஞ்சரிக்கும் போது, துன்பங்களிலிருந்து நிவாரணம் பெற கிரகப் பிரீதி செய்து கொள்ளும் ஒரு 'வழமை' நம்ம வரிடையே இருந்து வருகிறது. மூன்றாவது பகுதியின் உதவியுடன் பணத்தைச் செலவு செய்து கிரகப் பிரீதி பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கை கடந்த சில தசாப்தங்களாக அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. பணப்புழக்கமுள்ள - வர்த்தகப்பிரமுகர்கள் அதிகம் சஞ்சரிக்கும் - பெருநகரங்களில் சாந்திகள், பிரீதிகள் அதிகளவில் நடைபெறுகின்றன.

உண்மைச் சைவசமயிகளைப் பொறுத்தளவில், கிரக வழிபாட்டிற்கு அவர்கள் முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை. கிரக வழிபாடு இடையிட்டு வந்ததே.

சம்பந்தரும் கோள்களும்:

பாண்டியநாடு சமண இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த போது, மங்கையற்கரசியாரதும் குலச்சிறையாரதும் வேண்டுகலை ஏற்று, பாண்டிய மண்ணில் சிவநெறி தழைத்து ஒங்கச் செய்யப் புறப்பட்டார் ஞானசம்பந்தப் பெருமான். கூட இருந்த அப்பரடிகள் "நாளும் கோளும் நன்றாக இல்லை" என்றார். அதற்கு ஞான சம்பந்தர் கிரகப் பிரீதியோ சாந்தியோ செய்யவில்லை. சிவனைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு, உள்ளத்தாமரையில் வைத்திருப்பவர்களுக்கு, கிரகங்களெல்லாம்

"ஆசறு நல்ல நல்ல; அவை மிகவே நல்ல நல்ல" என்று கூறி அப்பரடிகளைச் சமாதானஞ் செய்து கொண்டு மதுரைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று தனது முயற்சியில் வெற்றியும் கண்டார் சம்பந்தப்பெருமான். சிவனைச் சிக்கெனப் பிடித்தவர்கள் வேறு சகாயம் தேடுவதில்லை.

இவ்வாறான மன வைராக்கியம் எல்லோருக்கும் இருப்பதில்லை. ஆகவே அவர்கள் கிரக வழிபாடு, கிரகப் பிரீதிகளைச் செய்து கொள்கிறார்கள். இதற்கு இந்து சமயம் நெகிழ்ந்து கொடுத்துள்ளது. சனிஸ்வரர் பெருஞ் சிவபக்தர் ஆகையின், சைவர்கள் சிவவழிபாடு இயற்றிப் பின் சனி பகவானை வணங்கி அர்ச்சித்து தேஷு நிவர்த்தி வேண்டுவர். சனிபகவானின் கிரக அதிபதி விஷ்ணு. ஆகவே வைஷ்ணவ பக்தர்கள் திருமாலைப் போற்றி வணங்கிய பின் சனி பகவானை வணங்கி அர்ச்சித்து தோஷு நிவர்த்தி வேண்டுவர்.

பெரிய அதிகாரியொருவரைச் சந்தித்துத் தனது வேண்டுகலைச் சமர்ப்பித்து நிவாரணம் தேடும் ஒருவர், சந்திப்பு முடிந்து திரும்பும் போது அவ்வதி காரியின் கட்டளைகளை ஏற்று அமுல் நடத்தும் அதிகாரிகளையும் சந்தித்து மேலதிகாரி தமக்குத் தரும் நிவாரணங்கள் முழுமையாகவும் விரைவாகவும் தன்னை வந்தடைய உதவியாயிருக்கு மாறு விண்ணப்பித்துக் கொள்வது போன்றதொரு பயிற்சியே கிரக வழிபாடு, ஆஞ்சநேயர் வழிபாடு, சண்டேஸ்வரர் வழிபாடு போன்றவை.

உயரதிகாரியை உதாசீனம் செய்து விட்டு கீழ்தி காரிகளை வேண்டுகல் செய்வது எதுவித பயனையும் தரமாட்டாது. ஆகவே சைவசமயிகள் சிவனையும் வைஷ்ணவர்கள் திருமாலையும் வணங்கி அர்ச்சித்த பின்னரே கிரகங்களை வழிபட்டு தோஷு நிவர்த்தி பெறல் வேண்டும். தாம் போற்றி வணங்கும் முழுமதந் கடவுளை நாம் ஊதாசீனம் செய்வதைச் சனிஸ்வரனும் சகித்துக் கொள்ளமாட்டார்.

புரட்டாதிச் சனிக்கிழமைகளில் சனிக்கிரகதோஷம் பெறுகிறோம் எனக்கூறிக் கோவிலுக்குச் செல்வோர் மூலமூர்த்தியை வழிபடாது நேரடியாக நவக்கிரகக் கோவிலுக்குச் சென்று எள்ளெய் விளக்கேற்றி அருச்சித்து (9 ம் பக்கம் பார்க்க)

சனிஸ்வரப் பிரீதியும் அந்தோனியார் மாதா வழிபாடும்...

யாழ்ப்பாணத்து நாளேடுகளில் ஒன்றான "உதயன்" பத்திரிகையின் ஆகஸ்ட் மூன்றாம் திகதிய பதிப்பில் அன்றைய தினம் நடைபெற்ற "சனி மாற்றத்தை" ஒட்டி விசேட கட்டுரைகள் ஏழாம் பக்கம் முழுவதும் வெளியாகியிருந்தது, அதில் சனிஸ்வரனுக்குப் பிரீதி செய்யும் வழிவகைகளுள் ஒன்றாகச் "சிபார்க்" செய்யப்பட்டுள்ளது கீழே தரப்படுகிறது:

கிறிஸ்தவ அன்பர்கள் அந்தோனியார் மாதா கோயிலுக்கு சனிக்கிழமைகளில் எண்ணெய் கொடுத்து வாருங்கள். தொடர்ந்து ஏழைகளுக்கு தானம் செய்து வாருங்கள்.

இந்தச் சிபார்சனைப் பத்திரிகைக்கு எழுதிக் கொடுத்த சோதிடமேதை, எந்தச் சோதிட நூலிலிருந்தோ அல்லது எந்தப் பத்ததியிலிருந்தோ இந்தப் பிரீதியைப் பெற்றுக்கொண்டாரோ? இந்தப் "பிரீதியை" கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களோ? இந்தமேதை அந்தோனியாரையும் மாதாவையும் எந்த இந்துக் கடவுளுடன் ஒப்பிடுகிறாரோ? யாமறியோம். எவ்வாறாயினும் தமதும் தமது குடும்பத்தினதும் வருங்காலம் பற்றிய கவலைகளுடன் சோதிடரை நாடி வரும் கிறிஸ்தவ அன்பர் (வாடிக்கையாளர்) களைத் திருப்பிப்படுத்தி அவர்களுக்கு மன ஆறுதலை அளிப்பதுடன் இவ்வாறான சிபார்க்களைச் செய்பவர்களது வீடுகளில் ஒழுங்காக அடுப்பு எரிய உதவும் என்பதாலும் சிலர் இதனை ஆமோதிக்கக் கூடும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விக்கிரம ௨௮ ஆவணி மீ 28 ௨ (13-09-2000)

நல்ல அறிகுறி

இவ்விதழின் தலைப்புச் செய்திக்கும் இரண்டாம் மூன்றாம் பக்கங்களில் பிரசுரமாகியுள்ள கிளிநொச்சி மகாதேவ ஆச்சிரமத்தினர தும் கிளிநொச்சி மாவட்ட சைவ நிறுவன ஒன்றியத் தினரதும் கடிதங்களுக்கும் வாசகர்களது கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகிறோம்.

சைவ சமூகத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள அவசரப் பிரச்சனைகளை - தேவை

களை - இனங்கண்டு அவற்றை நிவர்த்திக்க எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் குறித்து நாம் ஒன்றரை வருடகாலமாக ஆசிரிய தலையங்கங்களில் வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம்.

கோவில்களில் புதிது புதிதாகக் கட்டடங்கள் கட்டு விப்பதும் அழகூட்டுவதும் புதிய ஆலயங்களைக் கட்டுவதும் அங்கு பெருந்தொகைப் பணம் செலவு

செய்து விழாக்கள் நடாத்துவதும் தான் தமது குறிக்கோள் என்ற மனப்போக்குடன் தான் பல சைவாலய நிர்வாகங்களும் சைவ நிறுவனங்களும் செயற்பட்டு வருகின்றன. அந்த ஆலயங்கள் உயிர்த்துடிப்புள்ள சமூக மேம்பாட்டிற்கான கேந்திரநிலையங்களாக அமைய வேண்டுமென்ற குறிக்கோளை மிகச்சில ஆலயங்கள் தான் கொண்டுள்ளன என்பது கசப்பான உண்மை.

இம் மிகச் சில ஆலயங்களும் நிறுவனங்களும் தத்தம் வழியில் - ஒருங்கிணைந்த திட்டமெதுவும் இன்றி - பல்வேறு சமூக அபிவிருத்திக்குப் பணத்தைச் செலவழிப்பது எதிர் பார்க்கப்படும் பலனைத் தரமாட்டாது - தரவில்லை என்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மை.

“இதுவரை காலமும் இப்படித்தானே நடந்து வந்தது. இனிமேலும் ஏதோ ஒரு வகையில் நடக்கும் தானே” என்று தட்டிக்கழிப்பது பொறுப்பற்ற செயல். ஆண்டவன் தந்த அறிவைப் பயன்தரு முறையில் பிரயோகிக்க வேண்டும். மாறிவரும் காலத்திற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நம் முன்னோர்கள் கையாண்ட அணுகுமுறைகள் இக்காலகட்டத்தில் உதவப்போவதில்லை. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் காலடி எடுத்து வைத்துள்ள நாம் இக்காலத்திற்கு ஏற்றதான அணுகுமுறைகளைக் கையாள் வேண்டும்.

மாவட்ட ரீதியில், கிளிநொச்சி நிறுவனங்கள் சில நல்ல காரியங்களை முன்னெடுத்திருப்பது நல்ல அறிகுறியாகவும் உற்சாகம் தருவதாகவும் உள்ளது. சைவ சமூகத்தின் அவசரத்தேவைகள் பற்றிக் குடாநாட்டிலுள்ள சைவாலய நிர்வாகங்களும் நிறுவனங்களும் மெளனமாயிருப்பது நல்லதல்ல. பிரதேச செயலர் பிரிவுகள் தோறும் அங்குள்ள சைவாலயங்களின் நிருவாகிகளும் நிறுவனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சில ஒருங்கிணைந்த சமூக நலத்திட்டங்களை உருவாக்கி அமுல் செய்வது முதற்படியாக அமையும். வருங்கால சமுதாயம் குறைகூற இடமளிக்கவேண்டாம் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

உண்மை

“மில்க் வைற்” க. கனகராசா அவர்கள்

யாழ். பல்கலைக்கழகம் பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கிறது

அமரர் “மில்க் வைற்” கனகராசா அவர்கள் ஆற்றிய சமய சமுதாயப்பணிகளின் பெறுமானத்தை அங்கீகரிப்பதற்கு அடையாளமாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் எதிர்வரும் அக்டோபர் ஆறாம் நாள் நடைபெறவுள்ள பட்டமளிப்பு விழாவின் போது அமரருக்குத் தேகாந்த நிலையில் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் அளித்துக் கௌரவிக்க உள்ளது. இச்சமயத்தில் அமரர் கனகராசா அவர்கள் ஆற்றிய பலதரப்பட்ட பணிகளை நினைவுபடுத்துகிறோம்.

அமரர் கனகராசா அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையிலே 1927 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இரண்டாம் நாள் பிறந்தார். வண்ணார்பண்ணையில் கல்லூரியிலே கல்வி கற்ற பின் மலையகத்திலே சிறிது காலம் ஆசிரியராக, இறப்பர் மேக்கராக, கணக்குப் பதிவாளராகக் கடமையாற்றிய பின், யாழ்ப்பாணம் திரும்பித் தனது தந்தையார் ‘மில்க் வைற்’ என்ற பெயரில் ஆரம்பித்து நடத்தி வந்த சவர்க்கார உற்பத்திக்குடிசைக் கைத்தொழிலை முன்னேற்றும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்.

— ஆசிரியர்

கைத்தொழில் பணிகள்:

ஒரு தனி நபர் கைத்தொழிலாக விருந்த ‘மில்க் வைற்’ மை நூறுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்பளித்தவொரு தொழில் நிறுவனமாகக் குறுகிய காலத்துள் வளர்த்தெடுத்தமை திரு. கனகராசா அவர் (9 ம் பக்கம் பார்க்க)

“மில்க்வைற்” க. கனகராசா அவர்கள்

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

களின் விடாமுயற்சிக்கும் கடின உழைப்புக்கும் நிர்வாகத் திறமைக்கும் ஒரு அளவுகோலாகும். யாழ்ப்பாணத்துக் கைத்தொழில் முன்னோடிகளுள் ஒருவராகக் கருதப்படும் திரு. கனகராசா அவர்கள், சவர்க்கார உற்பத்தி உட்படப் பல வழிகளில் சுதேசப் பொருட்களின் பாவனையை அறிமுகப்படுத்தி ஊக்குவித்தார். வேப்பங் கொட்டைகளிலிருந்து வேப்பந் தூபம், வேப்பம் சவர்க்காரம் போன்றவற்றை உற்பத்திசெய்து மக்கள் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு வாழ ஊக்குவித்தமை கைத்தொழிலில் அவர் செய்தவொரு புரட்சி எனலாம்.

தாம் ஈட்டிய பொருளின் ஒரு பகுதியை விவசாய, சமூக, சமய விடயங்களில் மக்களிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்படுவதற்குச் செலவு செய்தமை சமுதாய மேம்பாட்டில் அவருக்கிருந்த அபிமானத்தைச் சுட்டி நின்றது.

விவசாயப் பணிகள்:

மில்க்வைற் தொழிலகத்தின் பின்புறம் அமைந்த பெரியதொரு காணியில் பலன்தரு மரக்கன்றுகளையும் பல்வேறு மருத்துவ விசேடமுள்ள செடிகளையும் சத்துள்ள இலைகளையுடைய செடி கொடிகளையும் ஆயிரக்கணக்கில் நாற்றிட்டு வளர்த்துக் குடாநாடெங்கும் அவற்றை இலவசமாக விநியோகித்தும் நாட்டியும் மரங்களையளர்ப்பதிலும் சத்தும் மருத்துவ குணங்களும் உடைய இலைவகைகளை உணவாகக் கொள்வதை ஊக்குவிப்பதிலும் திரு. கனகராசா குறிப்பிடத்தக்க பணி ஆற்றினார்.

மழைநீரைச் சேகரித்து வைக்கக் குளங்களை ஆழமாக்கும் பணிக்கு ஊக்கமளித்து உதவினார். பனைவள விருத்திக்கு அமரர் கனகராசா அவர்கள் ஆற்றிய பணி உன்னதமானது. பனை விதைகளை ஆயிரக்கணக்கில் சேகரித்து விநியோகித்து பனையை வளர்க்க அரும் பாடுபட்டார்.

பனை அபிவிருத்தி, மரநடுகை, நீர்வளம் பேணல் போன்றவற்றில் முக்கியத்துவத்தைச் சிறு துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமும் கைநூல்கள் மூலமும் பிரசாரம் செய்தார்.

சமயப்பணிகள்

திரு. கனகராசா அவர்கள் மிகுந்த சைவப்பற்றுள்ளவர். சவய குரவர்கள் நால்வர் மேலும் திருமுறைகளிலும் பக்தி கொண்டவர். சைவசேலராக வாழ்ந்து

காட்டியவர். எப்போதும் சிவப்பொலிவுடன் காட்சி தந்தவர். தினமும் யோகாசனம் செய்தவர்.

சைவசமயிகள் தமது சமயத்தை அறிந்து ஒழுக்கத் வேண்டும் என்ற நோக்கோடு பல அறிஞர்களைக் கொண்டு சமய விடயங்களை எழுதுவித்துச் சிறு கை நூல்கள் பலவற்றை ஆயிரக்கணக்கில் வெளியிட்டார்.

ஆப்த வாக்கியங்களையும், தேவாரங்களையும் சிறு பிரசுரங்களாக அச்சிட்டு வழங்கிபதுடன் ஏடு தொடக்கப்படும் குழந்தைகளுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டுப் பனை ஓலைபில் உயிர்மெய் எழுத்துக்களை அச்சப்பித்து ஆயிரக்கணக்கில் விநியோகித்துள்ளார்.

சமூகப்பணிகள்:

கல்விக்கூடங்களில் பிரார்த்தனை மண்டபம், குடிநீர்த்தொட்டி போன்றவற்றை அமைத்தும் வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்கு இலவசமாக நூல்களை விநியோகித்தும் நீர்ப்பற்றாக்குறை உள்ள இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுத்தும் செய்த பணிகள் பல.

சமூகத்தில் அறிவு விருத்தி ஏற்படப் பல்கலைப் புலவர் திரு. க. சி. குலரத்தினம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘‘மில்க்வைற் செய்தி’’ என்ற தரமான பத்திரிகை யொன்றை மாதந்தொறும் வெளியிட்டு இலவசமாக விநியோகித்து அறிவுப்பரம்பலுக்கு உதவினார். அறிஞர்களை ஆதரித்துப் பாராட்டிக் கௌரவிக்க அவர் என்றும் பின்னின்றதில்லை.

சமுதாயத்துக்குத் திரு. கனகராசா அவர்கள் ஆற்றிய பணியை மெச்சிய மக்கள் அவரை தேசாபிமானி, சிவதர்ம வள்ளல், சிவநெறிப்புவலர், பூலோக கற்பக தருகாவலர், தாலகாவலர் எனவழைத்துத் தமது மகிழ்வைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர்.

இவ்வாறாக இப்பிரதேசத்தின் கைத்தொழில், விவசாய, சமய, சமூக அபிவிருத்தியில் தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பெற்றிருந்த திரு. கனகராசா அவர்கள் 1993 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் இயற்கை எய்தினர்.

இந்நாட்டின் தமிழ், சைவ சமூகத்திற்குத் திரு. கனகராசா ஆற்றிய சேவைகளை அங்கீகரிப்பதற்கு அடையாளமாக யாழ் பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு தேகாந்த நிலையில் கௌரவ கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கத் தீர்மானித்திருப்பது பொருத்தமானதே.

சனீஸ்வரனைப் பிரீதி செய்ய...

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வணங்கி வருவது எதிர்ப்பலனையே கொடுக்கும். இவ்வாறே கிரகங்களையோ ஆஞ்சநேயரையோ மூலமூர்த்தியாகக் கொண்டு ஆலயங்கள் அமைப்பதுவும் பொருத்தமற்ற செயற்பாடுகள். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் பல இடங்களில் முளை கொண்டிருப்பது நல்ல அறிகுறி அல்ல.

திருநள்ளாறு:

திருநள்ளாறு என்ற புகழ் பெற்ற சனீஸ்வர வழிபாட்டுத் தலத்திலே சனீஸ்வரனுக்குத் தனிக்கோவில் உண்டல்லவா எனச் சிலர் எண்ணக்கூடும். ‘இது பிழையான தகவல். திருநள்ளாறு மிகப் பெரியதொரு சிவஸ்வரம். சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் மூவரதும் பாடல் பெற்ற திருமுறைத் தலம்.

“நள்ளாறு என நம் வினை நாசமே”

என்கிறார் அப்பர். மூலவர் தர்ப்பையில் முளைத்த சுயம்புமூர்த்தி ஆகையின் தர்ப்பாரணையேசுவரர் எனப்

பெயர். அம்பாளுக்குப் போகமார்த்த பூண்முலையாள் என்று பெயர். தலவிருட்சம் தர்ப்பை. திருநள்ளாறு சப்த விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. (சப்த விடங்கத் தலங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்ள இந்து சாதனம் விக்கிரம வருட சித்திரைப் பூரணை (புத்தகம் (iii) இதழ் 1 இழைப் பார்க்கவும்). இங்குள்ள தியாகராஜர் நகவிடங்கத் தியாகர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். நடனம் உன்மத்த நடனம். தியாகராசர் சந்நிதியில் செய்யப்படும் மரகதலிங்க வழிபாட்டுச் சிறப்பைக்காணப் ‘பெரும் பாக்கியம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

திருநள்ளாற்றில் தான் சம்பந்தர் பச்சைப்பதிகம் எனப்படும்

‘போகமார்த்த பூண்முலையாள்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடித் தீயில் இட்டு, அதைக் கருகாது ‘பச்சையாக’ எடுத்துச் சமணரை அணல் வாடில் வென்றார். (அடுத்த இதழில் தொடரும்)

காமயோகி சுந்தரர்

(புத்தகம் 111 இதழ் 04 இன் தொடர்ச்சி)

ஒரு சமயத்தில் தில்லைப்பதியில், சுந்தரர் இசைப் பாட்டுப்பாட அதற்கேற்ப இறைவன் ஆடியருளிபதாகக் கதை உண்டு. இன்னும் துடியலூர் என்னும் ஸ்தலத் திலே, சுந்தரருக்கு முருங்கைக்காய், முருங்கை இலை, இவைகளைச் சமைத்து விருந்து அளித்ததாக ஒரு வரலா றும் காணப்படுகிறது. இப்படி இறைவனைப் பணி கொண்டதன்றி, அவனை ஏசியும் பரிசுகித்தும், காரியங் களைச் சுந்தரர் சாதித்துக்கொண்டதுண்டு. ஒரு பாசரத்தில் அவர் இறைவனை நோக்கி, 'உனது இருப் பிடம் சுடுகாடு; கையில் ஏந்தியது பிச்சைப் பாத்திரம்; உன்னிடம் அன்பு பூண்பவர்க்குக் கொடுக்க என்ன இருக்கப்போகிறது?' என்று நிந்தாஸ்ததி செய்கிறார். இது பக்திப் பெருக்கையே குறிக்கும். இறைவனும் தோழமை முறையில் இதைப் பெரிதும் உவந்திருந்தான். திருப்பாச்சிலாக் கிராமத்தில் இருக்கும் போது சுந்தரர் இறைவனிடம் பொன் வேண்டினார்; அவருடன் தோழமை விளையாட விரும்பிய இறைவன் அவருக்கு உடனே பொன் அருளவில்லை. அதனால் சுந்தரர், சினங்கொண்டவர் போல "இவரலாது இல்லைபோ பிரானார்?" என்று ஏசியபிறகு பொன்னைப் பெற்றார். இப்படி இறைவனை ஏசுவது சிலபக்தர்களிடம் காணப்பெறும் விசேஷமாகும், ஜனாபாய் என்ற மகாராஷ்டிர தேசத்துப் பக்தை, தன் இஷ்டதெய்வமாகிய பண்டரிநாதனைப் பலபடியாக ஏசியிருக்கிறாள். துகாராம் என்ற இன்னொரு பக்தரும் இப்படிச் செய்த துண்டு. வைஷ்ணவ பக்தையான ஆண்டாள், "பெண் ணீர்மை யீடழிக்கும் இது தமக்கு ஓர் பெருமையே" என்று இறைவனை ஏசியதையும், குலசேகராழ்வார், "இன்னம் அங்கே நடநம்பி" என்று அவனைச் சுளிந்து கொண்டதையும் இங்கு ஒப்பிடலாம்.

கண்களை இழந்த சுந்தரர், திருவாரூருக்குப் போகும் வழியில் திருவெண்பாக்கத்தை அடைந்து அங் குள்ள ஆலயத்துக்குச் சென்று 'நம்பீ! என் கண்மணியை மறைப்பித்த நீர், இங்கு இருக்கிறீரோ?' என்று கேட்டார். அவரோடு விளையாடவெண்ணிய இறைவன் ஓர் ஊன்று கோலை அவருக்கு அருளி "உள்ளோம் போகீர்" என்று பதில் தந்தான். உடனே சுந்தரர், தம்மை இறைவன் ஏமாற்றினான் எனக்கொண்டு, "ஓன்னலரைக் கண்டாற் போல் உளோம் போகீர் என்றானே" என்று (ஓன்னலர் = பகைவர்) முறையிட்டு அரற்றி, உன் அருள் இவ்வளவுதானா?" என்று முனிந்து சென்றதும் தோழமையாலேயே. திருவொற்றியூரிலே, சுந்தரர் சங்கிலியாரை மணக்க வேண்டியபோது, இறைவன் செய்தருளிய திருவிளையாடலிலும் இந்தத் தோழமைச் சேஷ்டையைக் காண்கிறோம். "சங்கிலியை மணக்க விரும்பினால் அவளை ஒருபோதும் பிரிவ தில்லை என்று நீ சபதம் செய்யவேண்டும்" என்று அருளிய இறைவனுக்குச் சுந்தரர் "அப்படியே செய்கிறேன். சபதம் செய்ய நான் உமது சந்நி தானத்துக்கு வரும்போது, நீர் அங்கிராமல் மகிழ மரத்தின் கீழ் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டும்" என்று விரும்பிக் கேட்டார். எங்கும் நிறைந்துள்ள தன்னை,

குறிப்பிட்ட ஓர் இடத்திலே அமர்த்தப்பார்க்கும் சுந்தர ருடைய முயற்சிக்கு இறைவன் புன்னகை புரிந்தானாக வேண்டும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இறைவன் இணங்கி னான். ஆனால் அவன் உடனே சங்கிலியின் கனவில் தோன்றி "ஆரூன் சபதம் செய்ய வருவான்; சந்நிதா னத்தில் செய்யாமல் மகிழடிக்கீழ் அதைச் செய்யும் படி வற்புறுத்து" என்று திருவாய் மலர்ந்தனன். இத் தச் செய்கை அந்தரங்கத் தோழர்கள் இருவர் ஒருவருக் கொருவரிடம் செய்துகொள்ளும் விளையாட்டு வேடிக் கையை ஒத்திருக்கிறது. ஒருசமயம் சங்கரர் கோடியக் கரை என்னும் தலத்தைத் தரிசிக்கச் சென்றனர். அவ் வூர் சனசஞ்சாரமற்ற தேசமாக இருந்ததைக் கண்டு இறைவனை நோக்கி "அடிகாள்! இங்கு இரவே துணை யாக இருக்கிறீரே? உமக்கார்துணை" என்று பரிவுடன் பாடியதும் தோழமையைத் தெரிவிக்கக் கூடியதே.

ஒரு சமயம் சேரபெருமான் கொடுத்த செல்வங்க ளுடன் சுந்தரர் திருவாரூருக்குத் திரும்பி வந்துகொண் டிருந்தனர். வழியில் திருமுருகன் பூண்டி என்னுமிடத் தில் சில வேடர்கள் வந்து, சுந்தரருடைய பொருள் களையெல்லாம் கைப்பற்றிச் சென்றனர். அப்போது அவர் அங்குள்ள ஆலயத்துக்குச் சென்று "ஆண்டவனே! நீர் இங்கு எதற்காக எழுந்தருளியுள்ளீர்?" என்று முறையிட்டார். இதுவும் தீவிரபக்தியால் உண்டான தோழமையின் காரியமே.

கடைசியாக, சுந்தரர் இறைவனுடைய பெருங் கருணையை வியந்து பாடிய திருவஞ்சைக்களப் பதிகத் தில் அவனுடைய இயல்புகளை விரிந்துரைத்து, "நலனே, இனி நான் உனை நன்கு உணர்ந்தேன்" என்கிறார். அர்ச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடன் தோழமை கொண்டாடினான். அவருடைய விஸ்வரூபத்தைத் தரி சித்ததும் அவன் அவருடன் தான் கொண்டாடிய பழக்கத் துக்காக மிகவும் மனமுருகி மறதியினாலோ தோழமை யாலோ தகாத வார்த்தைகளைப் பேசியிருந்தாலும், குற்றம் செய்திருந்தாலும், அவற்றை மன்னிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தான். இறைவனை நன்குணர்ந்த பிறகு சுந்தரருக்கும் இப்படிப்பட்ட மனோ நிலமை ஏற்பட்டது. இந்த நிலையுடன்தான் அவர் மறுபடியும் சிவபெருமான் திருமுன்பு திருத்தொண்டு செய்யச் சென்றனர்.

"தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்"

இறைவனுடைய மெய்யடியார்களிடம் சுந்தரருக்கு இருந்த அன்பை அளவிடமுடியாது. பதினொருபாசரங் களையுடைய திருத்தொண்டத்தொகைப் பதிகம் இதனை நன்கு காட்டுகிறது. அடியார்களைப் பாடுமாறு இறைவனாற் கட்டளையிடப்பெற்ற சுந்தரர், "பாடும் வல்லமையை எனக்கு அருளல்வேண்டும்" என்று இறை வனைப் பிரார்த்திக்க அவன், 'தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்.' என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தனன். அவன் சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட (11ம் பக்கம் பார்க்க)

கர்மயோகி சுந்தரர்

(10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

போதும், "பிந்தா" என்று தொடங்கிப்பாடுப்படி அவனே அடியெடுத்துக் கொடுத்த விஷயம் கவனிக்கற் பாலது.

இந்தப் பதிகமே நம்பியாண்டார்நம்பி அருளிய "திருத்தொண்டர், திருவந்தாதி" க்கும் சேக்கிழார் அருளிய "பெரியபுராண" த்துக்கும் மூலம் சுந்தரர் இதை அருளியிராவிட்டால், அவ்வடியார்கள் பெயர்களைக்கூட நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்க மாட்டோம். இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு தான் சேக்கிழார் தமது பெரிய புராணத்தில் சுந்தரருக்கு நன்றி செலுத்து கின்றார். சேக்கிழாருக்குச் சுந்தரரே பிரதான கதா நாயகன். அவருடைய சரித்திரத்தைக் கூறும்போது தான் இடையிடையே மற்ற அடியார்களின் சரித்திரங் களைச் சொல்லுகிறார். சுந்தரர் அருளிய பதிகங்களில் இரண்டொன்று தவிர மற்றவற்றைப் பெரியபுராணத்தில் எடுத்தாண்டிருப்பதும் இதை வலியுறுத்தும்.

ஆண்டவனுடைய தோழனாக இருந்தபோதிலும், சுந்தரர் காட்டிய பணியும் அடக்கமும் ஒப்புயர்வற்றன. பதிகங்கள் பாடிச் செல்லுங்கால் அவர் திருநாவுக்கரசரு டைய அவதாரஸ்தலமான திருவதிக்கைக்கு வந்தார். "உடைய அரசு உலகேத்தும் உழவார்ப்படையாணி,

விடையவர்க்குக் கைத்தொண்டு விரும்பு பெரும்பதியை மிதித்தடையுமதற்கு அஞ்சுவன்" என்று அதனுள் புகா மல் புறத்திருந்த மடம் ஒன்றில் தங்கினார். இதைப் போலவே, அவர் சீர்காழியை அடைந்தபோது, அவ் வூர் திருஞானசம்பந்தருடைய அவதாரஸ்தலமாகையால் அதை மிதிக்காமல் எல்லைப்புறமாக வலம் வந்தார். பின்னும், திருவாலங்காட்டை அடைந்தபோது, அவ்வூர் காரைக்காலம்மையார் திருத்தலையாலே வலங்கொண்ட தாதலால், அதையும் மிதிக்க அஞ்சி, அயலே தங்கினார். திருஞானசம்பந்தரும் இந்தத் திருவாலங்காட்டை மிதிக்க வஞ்சி அதன் அருகில் இருந்த செழும்பதியில் தங்கியிருந் ததை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

மெய்படியார்கள் அனைவரும் தங்களுடைய சிறுமை பையும், ஆண்டவனுடைய பெருமையையும் பலபடி யாகக் கூறியிருக்கின்றனர். திருவாரூரை அணுகிய போது, சுந்தரர் அங்கிருந்த திருத்தொண்டர்களை நோக்கி "நான் கல்வினும் வலிமனைத்தேன்; குற்றங்கள் பலவுடையேன்; சார்ந்தவர் தம்மடிசாரேன்; வன்சொல்லையுடையேன்; ஆசைகளை அறுக்ககில்லேன்; இப்படிப்பட்ட சமூகத்தை ஆர்ப்பெருமான் ஆட்கொள் வரோ? என்று கேளுங்கள்," என்கிறார். இறைவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்றும், திருவடிதீகைப் பெற்றும் தூயரான சுந்தரர் இப்பதிகத்தில் தமது பணியையே தெரிவிக்கின்றார்.

இந்துசாதனம் - Hindu Organ

சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி

இலங்கையில் வருடசந்தா

இந்தியாவில் வருடசந்தா

ரூபா 10/-

ரூபா 125/-

ரூபா 200/-

ரூபா 350/-

ஐரோப்பிய நாடுகள், அவுஸ்திரேலியா,

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள்

Sterling £ 5/-

அல்லது US \$ 10/-

அல்லது இலங்கை ரூபா 500/-

கனடா, அமெரிக்கா

US \$ 10/-

அல்லது Can \$ 15/-

அல்லது இலங்கை ரூபா 600/-

காரகோலைகள் சைவபரிபாலனசபை, யாழ்ப்பாணம் (SAIVA PARIPALANA SABAI, JAFFNA) என்ற பெயருக்கு எழுதப்படவேண்டும்.

சைவபரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் அவதரித்தார். அவர் சைவ சமய வளர்ச்சியின் பொருட்டும் கல்வி வளர்ச்சியின் பொருட்டும் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணம் செய்தார்கள். அது "உத்தியோகம், இல் வாழ்க்கை முதலியவற்றிற் புகாமைக்குக் காரணம் சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வி வளர்ச்சியையும் வளர்த்தல் வேண்டுமென்னும் பேராசையேயாம்" என்னும் அவர் வாக்கினாலேயே நன்கு பெறப்படும். நாவலர் அவர்கள் அவதாரம் செய்யாதிருந்திருப்பின் யாழ்ப்பாணத்தில் சைவசமயம் ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகமாகியிருக்கும். சைவசமயத்தை வேரோடு களையத் தலைப்பட்ட கிறிஸ்தவ பாத்திரி மார்களை எதிர்த்துச் சைவமத ஸ்தாபனஞ் செய்வதில் நாவலர் தனித்து நின்று ஆற்றிய சேவை மதிப்பிடற்கரியது. அக்காலத்துச் சமய நிலையையும் அவர்கள் பட்ட கஷ்டங்களையும் அவர்கள் வெளியிட்ட "யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை" முதலிய விஞ்ஞாபனங்களின் மூலம் நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாவலர் கிறிஸ்துவ பள்ளிக்கூடத்தில் படித்ததும் படிப்பித்ததும் பேர்சிவல் பாத்திரியாருடன் கொண்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்பும் கிறிஸ்துவ மிஷனரிகள் எவ்வாறு தம் சமயக் குருமார்களையும் போதகர்களையும் பயிற்றுவித்துச் சமயப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்பதை அறிய வைத்தது.

"கிறிஸ்தவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் சமய நூல்களைத் தாங்கள் கற்றும் வெகு திரவியங்களைச் செலவழித்துப் பாடசாலைகளைத் தாபித்துப் பிறருக்குக் கற்பித்தும் தங்கள் தேவாலயங்களிலும் பிறவிடங்களிலும் போதித்தும் வருகிறபடியினாலே அவர்கள் சமயம் எத்தேசத்திலும் வளர்ந்தோங்கி வருகிறது"

"நம்முடைய சைவசமயிகள் சைவ நூலைக் கல்லாமையினாலும் எங்கேயாயினும் சிலர் கற்றாலும் அவர்கள் பிறருக்குக் கற்பித்தலும் எவரும் எளிதில் அறிந்து உய்யும்படி சமயாசாரங்களைப் போதித்தலும் இல்லாமையாலும் நமது சற்சமயமாகிய சைவசமயம் வரவரக் குன்றுகின்றது"

என்பன அவர் வெளிப்படுத்திய விஞ்ஞாபனங்களில் காணப்படும் சில வாசகங்கள்.

நாவலர் பணிகள்

சைவசமயத்தைத் தலைநிமிர்ந்து வாழ வைக்க நாவலர் மேற்கொண்ட பணிகள் பல்வேறு பட்டவை; ஒப்பற்றவை:

- 1) கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களையும் சமய பக்தியையும் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய பிரசங்கங்களை ஊர்கள் தோறும் செய்தல்.
- 2) கிடைத்தற்கரிய கையெழுத்துப் பிரதியாகவுள்ள பழம்பெரும் நூல்களைச் சேகரித்து ஆராய்ந்து பிழைநீக்கி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தல்.

- 3) செய்யுள் வடிவில் அமைந்து - சாதாரண மக்களால் வாசித்து இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதிருந்த - தமிழ் நூல்களை வசன நடையில் எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துதல்.
- 4) செய்யுள் வடிவில் அமைந்த நூல்களுக்கு உரை செய்து அவற்றில் பொதிந்து கிடக்கும் நுண்ணிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தல்.
- 5) பாலர் முதல் முதியோர் வரை சைவசமயத்திலும் தமிழ்க் கல்வியிலும் படிப்படியாக முன்னேறுவதற்கு உகந்த நூல்களை இயற்றி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தல்.
- 6) நூல்களை வெளிக்கொணர அச்சியந்திரசாலை நடத்தல்.
- 7) மாணவர்களுக்கு இலவசமாகக் கற்பித்தல்.
- 8) சைவசமய உண்மைகளை மறைத்துத் தூஷிப்பவர்களைக் கண்டித்தல், உண்மையை வெளிப்படுத்தல்.
- 9) தமிழ் மக்களின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துதல்.
- 10) சமூகசேவை (பஞ்சகால நிவாரண வேலைகள், அரசாங்கத்துக்கு மக்கள் தேவைபற்றி விண்ணப்பங்கள் அனுப்புதல்)
- 11) சமய, சமூக, அரசியல் சீர்திருத்தப் பணிகள்
- 12) சைவப்பிள்ளைகள் தமது சமயத்தையும் மொழியையும் நன்கு அறிந்து ஒழுக்கக்கூடிய சமயக் கல்வியையும் உலகியலுக்கு வேண்டிய கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், பூமிசாஸ்திரம் போன்ற பாடங்களையும் கற்கக்கூடியதாகச் சைவப்பாடசாலைகள் நிறுவி நடத்தல்.
- 13) சைவப்பிரசாரத்திற்குத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பத்திரிகைகள் நடத்தல்.
- 14) சைவக்குருமார்களையும் சைவப்பிரசாரகர்களையும் சைவாகிரியர்களையும் பயிற்றுவித்தல்.
- 15) சைவாலயங்களை விதிமுறைப்படி நடைபெறச் செய்வதும் கீலமடைந்த திருக்கேதீச்சரம், நகுலஸ்வரம் போன்ற பழம் பெரும் சிவாலயங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்புதல்.

நாவலர் தனித்து நின்று சாதித்த பணிகள்:

சைவத் தமிழ் சமூகத்தை மேம்படுத்தல் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு நாவலர் மேலே நிரைப்படுத்தியளவும் அதுபோன்றவையுமான பல்வேறுபட்ட பணிகளுடன் தம்மை முற்றுமுழுதாக இணைத்துக் கொண்டார். இவ்வாறு பல துறைகளில் - அதுவும் மிகக்குறுகிய ஐம் பத்தேழு வருடகால வாழ்வில் - ஒப்பற்ற பணிசெய்த வெரு மாமனிதரைச் சைவத் தமிழினம் இதுவரை கண்டதில்லை.

மேலே நிரைப்படுத்திய பணிகளுள் ஒன்று முதல் எட்டு வரையானவை நாவலர் தனித்து நின்று செயற்பட்டுச் சமூகத்துக்கு பெரும்பயன் ஈட்டித்தந்த செயற்பாடுகள்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

நூல் மதிப்புரை

யூனியர் சீனியர் (JUNIOR SENIOR) (YOU NEAR SEE NEAR)

ஈழத்திருநாடு செய்த தவப்பயனாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஒரு தெய்வப் பிறவி நடமாடியது. காவி உடுக்காமல் கமண்டலம் ஏந்தாமல் முனிபுங்கவராக - சீவன் முத்தராக - எம்மிடையே வாழ்ந்தவர் கொழும்புத்துறை யோகசுவாமிகள். அவரை நாடிய ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டியவர் யோகசுவாமிகள். முற்பிறப்பில் ஈட்டிய புண்ணிய வசத்தினால், அவரைத் தஞ்சமடைந்து மறக்க முடியாத அனுபவங்களைப் பெற்றவர் பலர்.

சுவாமிகள் வானுறையும் தெய்வமாகி விட்டபின், சுவாமிகளது அடிநிழலை ஓட்டி நின்ற அன்பர்கள், சுவாமிகளது நிறை மொழிகளை மீள நினைந்து நினைந்து அதனைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு பரவுகின்றனர். அந்நிலையில் அமைந்தவர்களுள் ஒருவரே அன்பர் டாக்டர் பண்டிதர் கே. என். நவரத்தினம் அவர்கள்.

யோகசுவாமிகள் கண்ணை இமை காப்பது போல் தன்னைக் காத்து வரும் இரகசியத்தை அனுபவ வாயிலாகத் தெளிந்து கொண்டவர் அன்பர் நவரத்தினம் அவர்கள். "யூனியர் - சீனியர்" என்ற இரு வார்த்தை மந்திரத்தால் தன் இதயத்தை யோகசுவாமிகள் மலரவைத்ததாகக் கூறும் பண்டிதர் அவர்கள், அவ்விருவார்த்தை மந்திரங்களும் தன் வாழ்க்கையில் செய்து விட்ட திருவருள் செயல்களை இந்நூலில் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதிய சிவதொண்டன் சபைத் தலைவர் சிவஸ்ரீ அ. செல்லத்துரை சுவாமிகள் குறிப்பிட்டிருப்பது போல், இந்நூலைப் படிக்கும் அன்பர்களுக்கு யோகசுவாமிகளுடன் கூட வாழ்ந்த காலத்து அவர்களுடைய அன்பர்கள் பெற்ற சுகத்தின் சாயல் தோன்றும் என்பது உறுதி.

சீவகதிக்கு சீவயாத்திரை

ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்துசாதனம் இதழ்களில் வெளிவந்த சைவ வாழ்வியலின் முக்கிய அம்சங்களை விளக்கும் பத்துக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு சீவகதிக்கு சீவயாத்திரை என்ற நூலாக யாழ்ப்பாணம் சைவநூற் பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பதிப்பாசிரியர் பேராசிரியர் இ. குமாரவடிவேல்.

சீவகதி என்ற இலக்கை நோக்கி யாத்திரை செய்யும் ஆன்மாவுக்கு யாத்திரையை விரைவுபடுத்த உதவும் வாழ்க்கை நெறி சைவசமயம். சைவசமயம், சமயக்கல்வி, சைவப் பயிற்சிகள், அன்பு வாழ்க்கையின்

பயன், உருவ வழிபாடு, கடவுளைக் காட்டும் கண்ணாடி, கருமமும் கடவுள் வழிபாடும், சீவன் முத்தர், திருநின்ற செம்மை, திருவாசகம் காட்டும் சீவயாத்திரை ஆகிய பத்துக் கட்டுரைகள் மூலம் சைவ வாழ்வியலின் முக்கிய அம்சங்கள் இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பெறுமதிமிக்க தொண்ணூறுக்கு மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் சமயப் பிரசார நோக்கில் அறுபது ரூபாவாக மலிவு விலையில் விற்பனைக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலைப் பற்றி...

"..... அத்தனை கட்டுரைகளும் அருமை யானவை; கருத்து நிறைந்தவை. அத்துடன் இன்றைய கால கட்டத்தில் பெரிதும் வேண்டப்படுபவை. நல்ல தெரிவும் கூட"

— கலாபூஷணம்
குமாரசாமி சோமசுந்தரம், MA, J.P
இளைப்பாறிய கல்விப் பணிப்பாளர்.

"..... சமய அறிவைப் பெற விரும்புவோருக்கும் சமய அறிவுடையோருக்கும் இக்கட்டுரைகள் மிகவும் பயன்படத்தக்கன. பதிப்புரையில் "சீவன் போதல்" பற்றிய பொருள் விளக்கம் மிக அருமையாக உள்ளது."

— சைவ அறிஞர்
திரு. அ. சரவணமுத்து
இளைப்பாறிய ஆசிரியர்.

அமரா மனத்தவர் ஆழ்நரகத்து அழுந்துவர்

அமரா! அமரர் தொழுஞ் சரண் நாரைப்பதி அமர்ந்த
குமரா! குமரற்கு முன்னவனே! கொடித்தேர் அவுணர்
தமராக அறுத்தவன் தன்னுழைத் தோன்றினனே; எனநின்று
அமரா மனத்தவர் ஆழ் நரகத்தில் அழுந்துவரே.

— நம்பியாண்டார் நம்பி

சக்தி வழிபாடு

முத்தி நெறிகளுள் பக்தி முக்கியமானது. நாம் கடவுளிடம் வைக்கும் அன்புக்குப் பக்தி என்று பெயர். அன்பின் முன்னிலையில் உருகாதது ஒன்றும் இல்லை. கருணைக் கடலாகிய கடவுள் அன்புக்கு உருகுபவர். பண்டைக்காலம் தொட்டு இக்காலம்வரை பல பெரியார்கள் அன்பு வழியைக் கடைப்பிடித்து ஈசனை அடைந்துள்ளனர். அவன் புகழை வாயாரப்பாடி, அவன் உருவத்தை மனமாரச் சிந்தித்துப் பிறவியாற் கிடைத்த பயனை அடைந்துள்ளனர்.

அங்கிங்கனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தமே உருவாய் இறைவன் இருப்பது உண்மை. ஆனால் குணமற்றும் மாறுதல் இன்றியும் அகன்ற சச்சிதானந்தமாய் விளங்கும் - வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாத - அப்பொருளை நாம் எளிதில் அறிய இயலாது. அகந்தையோடு எவ்வளவு முயன்றாலும் ஆத்மஞானம் சிறிதும் சித்தியாது. அவனருளாலேயே அவன்தான் வணங்க முடியும். ஆகையால் உருவற்ற பொருளுக்கு உருவைக் கற்பித்து, குணமற்ற பொருளுக்குக் குணங்களைக் கற்பித்து அதை நாம் கடவுளாக வழிபடுகிறோம். இந்த வழிபாடு பயனற்றதல்ல. இதனுடைய முடிவு ஆத்மஞானமே.

பக்தர்கள் இறைவனைப் பல்வேறு விதமாக உருவகித்துள்ளனர். ஆணாகவும், பெண்ணாகவும், முதியோனாகவும், இளையோனாகவும் ஈசுவரனை வழிபட்டிருக்கின்றனர். 'சுவேதா சுவதரம்' என்னும் உபநிடதத்தில் இறைவன் 'பெண்ணும் நீ, ஆணும் நீ; சிறுவன் நீ, சிறுமியும் நீ; கிழத்தனம் பூண்டு, கைக்கோல் ஏந்தித் தள்ளாடுகின்றாய் நீ; பிறப்பற்று எங்கும் நோக்கி நிற் கின்றாய் நீ' என்று போற்றப்படுகிறார். எமது சமயத்தின் போற்றத்தக்க அம்சங்களில் ஒன்று ஈசனையடையப் பலவழிகள் உண்டு என்பது எங்கும் நிறைந்த பொருளானபடியால் எவ்வுருவிலும் அவன் தோன்றுவான்: தூணில் இருப்பான், துரும்பிலும் இருப்பான்; அப்பன் அவன், அம்மையும் அவன், அன்புடைய மாமனும், மாமியும் அவன்.

சாக்த சமயத்தினர் சக்தியை ஒப்பற்ற தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். பிரம்ம, விஷ்ணு, உருத்திரர்களுக்கு ஆதாரமாய் இருப்பது சக்தியென்றும், சக்தி இல்லையேல் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் முதலிய காரியங்கள் நடைபெறாதென்றும் கருதுகிறார்கள். அசையாத தத்துவம் சிவம் என்றால் அசைவிக்கும் தெய்வம் சக்தி. சாந்தமாய், நிர்க்குணமாய் யாவற்றையும் கடந்து நிற்பது சிவம். அண்டசராசரங்களைப் படைத்துக் காத்து அழிப்பது சக்தி. சக்தியோடு கூடினால் தான் சிவனுக்கும் 'பிரபு' என்ற பெயர் சித்திக்கிறது. அனைத்தையும் ஈன்ற அன்னை பராசக்தி. அவள் மூலம் தான் பர சிவத்தை அடைய முடியும். புத்தியிலுள்ள ஞானசக்தியும், மனதிலுள்ள இச்சாசக்தியும், உடலிலுள்ள கிரியா சக்தியும் அவளுடையதே. எமக்கு உடம்பைத் தந்து இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கச் செய்கின்றாள் அவள். பிறவியை அறுத்துப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்கின்றவளும் அவள் தான். சாத்விக, இராசத, தாமத குணங்களால் ஆக்கப்பட்டவர்கள் நாம். இவை மூன்றும் பரா ஞுடைய அருள் வேண்டும். இவற்றைத் தாண்டுவதற்கு அவரும் சிவத்தையடைய வழி பராசக்தியின் அருள். உண்மையில் சிவமும் சக்தியும் வேறன்று. எமது அறியா

மையால் தான் அவை வேறாகத் தோன்றுகின்றன. சக்தியும் சிவமும் ஒன்றென உணர்வதுவே உயரிய ஞானம். யோகிகள் இதையே மூலாதாரத்தில் உறங்கும் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி சஹஸ்ராரத்தில் பிரகாசிக்கும் பரமான்மாவாகிய சிவத்தோடு சேர்ப்பது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே சிவம் வேறு சக்தி வேறல்ல. சிவம் என்பது மெய்ப்பொருள். முக்காலத்திலும் இது மாறாத, அழியாத தன்மையுடையது சிவத்துடன் பிரியாது நிலைத்துள்ள விபூதி அல்லது செல்வம் அல்லது சம்பத்துக்கே சக்தி என்று பெயர்.

பாலினிடத்து வெண்மை நிறம் இருக்கிறது. இரத்தினத்தில் ஒளி இருக்கிறது. வெண்மையின் உதவியைக் கொண்டு பாலையும் ஒளியின் உதவியைக் கொண்டு இரத்தினத்தையும் நன்கு அறிகிறோம். பாலிலிருந்து வெண்மையையும் இரத்தினத்திலிருந்து ஒளியையும் பிரிக்க முடியாது. அதனாலே தான் உமாமகேசுவரன் எனப் பரம்பொருளை அழைக்கிறோம். வைஷ்ணவர்கள் இலட்சுமி நாராயணர் என்கின்றனர். உமாமகேஸ்வரன் என்றால் உமை என்கின்ற செல்வத்தை உடைய பரமபுருஷன் எனப் பொருள்படும்.

இறைவனை ஆணாகவும் பெண்ணாகவும், சிறுவனாகவும், சிறுமியாகவும், இளைஞனாகவும், முதியனாகவும் உருவகித்தும் அப்பனாகவும் அம்மையாகவும், மாமனாகவும் மாமியாகவும், காதலனாகவும் பாவித்தும் பக்தர்கள் அன்பு பாராட்டுகின்றனர். இவற்றுள் இறைவனை அன்னையாக நினைந்து பக்தி செய்வது தலையாயது. ஏனெனில் தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் இடையே யான உறவு ஒப்பற்றது. ஆண்டவனைத் தலைவனாகவும் தன்னை அடிமையாகவும் கொள்பவன் பயபக்தியோடு சற்று எட்ட நிற்பான். தந்தையிடத்தும் பிள்ளைகள் மிக நெருங்கி உறவாடுவதில்லை. ஆனால் தாயின் இயல்பு என்றும் மாறுவதில்லை. பிள்ளை, நல்லது செய்யினும் தீது செய்யினும், உயர்நிலையடையினும் தாழ்மையுற்றாலும் தாயினது அன்புமாறுவதில்லை. தெய்வத்தின் அன்பும் அது போன்றது. அதனாலேயே "தாயினும் நல்ல தலைவர்" என்றும் "பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்பரிவுள்ளவர்" என்றும் நம் சமய குரவர்கள் அவனடி ஏத்தினார்கள்.

தேவியை வணங்குவது அவளுடைய பேராற்றலையும் பேரன்பையும் அறிந்து அனுபவித்தலாகும். இறைவனை அன்னையாக வழிபடுதலின் உயர்வு பற்றியே சைவமக்கள் மட்டுமன்றி இந்துசமயத்தினர் அனைவருமே இறைவனை அன்னையாக நவராத்திரி **விரத** காலத்தில் நவராத்திரி பூஜையை சிறப்பாக இயற்றுகின்றனர். பராசக்தியைப் போற்றி வணங்குவது இவ்விழாவின் நோக்கமாகும். அவள் காஷ்மீரில் அம்பாள் என்றும் ராஜபுத்தனத்தில் பவானி என்றும் கூர்ஜரத்தில் கல்யாணி என்றும் மிதிலையில் உமையென்றும் ஆயிரம் திருநாமங்களால் அழைக்கப்படுகிறாள்.

நவராத்திரி விழா வட இந்தியாவில் துர்க்கா பூஜை என்ற பெயரிலும் கர்நாடகத்தில் தசரா உற்சவம் என்ற பெயரிலும் தமிழ் கூறும் உலகில் நவராத்திரி என்ற பெயரிலும் கொண்டாடப்படுகிறது. நவராத்திரி நாட்களில் அன்னையை வழிபட்டு நலம் பெறுவோமாக.

மகான் காசிவாசி சி. செந்திநாத ஐயர்

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வெளிவந்த இந்துசாதனம், விவேகதிவாகரன், நாகை நீலலோசனி, விஜயத்துவஜம், வெற்றிக்கொடியோன் முதலிய பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு வந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியான இந்துசாதனம் என்னும் பத்திரிகைக்கு அக்காலத்தில் பத்திராதிபராய் இருந்தவர் ஸ்ரீமத். த. கைலாசபிள்ளை அவர்களாவார். இவர் ஆறுமுகநாவலரின் தமையனார். தம்பு என்பாரின் மைந்தரும், நாவலர் தர்மபரிபாலனப் பொறுப்பதிகாரியும், சிவனேசச் செல்வரும் தர்மப்பிரபுமாவார். இவர் ஐயரவர்களின் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த சமயம் என்னும் நூலாக்கி 1897 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் வெளியிட்டார். அவ்வைபவத்தில் ஐயரவர்களின் பங்களிப்பைப் பெரிதும் பாராட்டி, அவருக்கு செந்திநாதயோகி என்னும் சிறப்புப் பட்டத்தை வழங்கி மகிழ்ந்தார்கள்.

தமிழ்நாட்டிற் பணி

பத்துவருடகாலம் காசியில் வாழ்ந்து கற்கவேண்டியனவற்றைக் கற்றுக்கொண்டு 1898ஆம் ஆண்டிறுதியிலே தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்று, சென்னையில் தங்கினார்கள். திருவொற்றியூரில் வாழ்ந்தபின், பழவேற்காடு என்னும் ஊரில்வாழ்ந்து வந்தகாலத்தில், மறைமலையடிகளாரின் ஆசிரியரான சோமசுந்தரநாயகரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி சென்னை ஏகாம்பேரேசுவரர் ஆலய மண்டபத்தில் பிரசங்கம் செய்து வந்தார்.

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில் சிந்தாதிரிப் பேட்டையில் மேலைப்புலோவி நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் சைவப் பிரசங்கம் செய்தபோதெல்லாம் தலைமைதாங்கி வந்தார். ஒருசமயம் மாயாவாதிகள் ஒரு புறமும், கதிரைவேற்பிள்ளை மறுபுறமுமாக அமர்ந்து வாதப்போர் செய்தபோது, கதிரைவேற்பிள்ளை வெற்றியீட்டியதைக் கொண்டாடி, மாயாவாதும்சகோளரி என்னும் பட்டத்தைக் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களுக்குச் சபையார் சார்பில் சூட்டிப் பெருமைப்படுத்தினார். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தென்னகம் புகுந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மதுரையிலே வாழ்ந்து பிரமஞான சபையினர் வேண்டுகோளுக் கிணங்கிச் சைவ சித்தாந்தம் பேசிவந்தார்கள்.

வித்தியாசாலை நிறுத்தமை

முருகப்பெருமான் மீது அத்தியந்தபக்தி பூண்டொழுகிய ஐயரவர்கள் திருச்செந்தூரில் 1902 - ஆம் ஆண்டில் வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த வித்தியாசாலை எனப்பெயர் கொண்ட பாடசாலையை நிறுவி தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளையும் சைவசித்தாந்த ஞானத்தையும் போதித்து வந்தார்கள். பின்னர் அப்பாடசாலையைத் தக்க பெரியவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தம் பணிமேற் கொண்டு தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்துவந்தார்.

யாண்டித்துரை தேவர் கொடுத்த மதிப்பு

தமிழ்நாட்டில் மூவேந்தரும் முச்சங்கங்களும் மறைந்த பின்னர், இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில், இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த சேதுபதிகள் குடும்பத்துப் பாண்டித்துரை தேவர் என்னும்

புரவலரும் தமிழ்மீது கொண்ட ஆராமையால், மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தை ஆரம்பித்துப் புலவர்களை ஒருங்கணைத்துப் பெரும் பணிபுரிந்து, மாதந்தோறும் செந்தமிழ் என்னும் சிறந்த தமிழ் வெளியீட்டையும் நடத்தி வந்தார்கள்.

இத்தகைய புகழ்பூத்த பாண்டித்துரை தேவர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தாரின் கல்விமீம்பாட்டை நன்கறிந்தவர். ஆறுமுகநாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை, சிவசம்புப்புலவர், முருகேசுபண்டிதர், அம்பலவாண நாவலர், சபாபதி நாவலர், சுவாமிநாத பண்டிதர், குமாரசுவாமிப்புலவர், முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, கனகசபைப்பிள்ளை, கனகசுந்தரம்பிள்ளை முதலானோரை நன்கறிந்தவர். இந்த வகையில் அவர் செந்திநாதையரவர்களையும் சிக்கெனப்பிடித்துத் தங்கள் திங்கள் ஏடான செந்தமிழ் பத்திரிகைக்குக் கட்டுரைகள் எழுதும் வண்ணம் அன்புக்கட்டளையிட்டார்கள். ஐயரவர்களும் அகமகிழ்ந்து திருப்பாசரம், திருச்சிற்றம்பலம், கடவுள் முதலாய தலைப்புகளில் எழுதினார்கள். இக்கட்டுரைகள் செந்தமிழின் முதல் இரண்டாம் ஆண்டுகளில் மலர்ந்து மணம் வீசியுள்ளன.

ஞானமிர்தம் பதிப்புக்கு உதவி

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினர் செந்தமிழ் என்னும் திங்கள் வெளியீட்டை வெளியிட்டதோடு, ஏட்டுருவிற் கிடந்த பல நூல்களையும் பெரும் புலவர்களைக் கொண்டு பரிசோதனஞ் செய்து வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர்கள். அவர்கள் கைதொட்ட முதற்புத்தகம் வாசிச முனிவர் செய்தருளிய ஞானமிர்தம் என்னும் பெரு ஞானக் களஞ்சியமாகும். அது சிவஞானபோதத்துக்கும் முந்தியது.

சிவஞானபோதத்துக்கு முதலில் உரையெழுதிய பாண்டிப் பெருமானும், பின்னர் உரையெழுதிய சிவஞான முனிவரும் ஞானமிர்தத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்கள். ஞானமிர்தம் கடுமையானதாகவும், கிடைத்தற்கரியதாகவும் இருந்தமையால் அந்நூல் சைவ சித்தாந்திகள் மத்தியில் அதிகம் பரவவில்லை.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் அதனை 1903 ஆம் ஆண்டிற் பரிசோதித்து அச்சிட்டபோது, பதிப்பாளராயிருந்தவர் சேற்றூர் சுப்பிரமணிய கவிராயர் என்னும் சைவப் பெரியாராவார். அவருக்கு இரும்புக் கடலை எனக் கருதப்பட்ட ஞானமிர்தத்தை நன்றாகப் பதிப்பதற்கு உதவி செய்தவர் செந்திநாதையராவார்.

சைவசித்தாந்தப் படவிளக்கம்

ஐயரவர்கள் 1904 ஆம் ஆண்டில் பிரணவப் பொருளை விளக்குவதற்கு அரிதினமுயன்று, பெரிய பொறியியலாளர் படவரைபு செய்தாற்போல வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தப்படம் வரைந்தார்கள். இப்படம் மூன்றடி நீளமும் இரண்டரையடி அகலமும் உள்ளது. இதில் சுத்தாத்துவைத சைவசித்தாந்த உண்மை நிலை என்பதை ஆங்கிலத்திலும் அமைவாக விளக்கியுள்ளார். (The Supreme goal of the Suddhathuvai tha Saiva Sidhantha School: The only school)

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

Religious Life

(Continued from Book 111 No. 5)

TEMPLE WORSHIP

Temple worship makes a man religious and his mission in life more defined. As he attends temples he lessens his love for worldly belongings. He must be in touch with Thevarams and Thiruvagasams. They are gems. Reading them makes him cheerful. He must befriend with religious men and live in a Hindu atmosphere. Mere observance of ceremonies would not do. A man must be true Hindu in word, deed and thought. He should not dress himself in the garb of a saint and be a tiger at heart. Both in action and thought he must lead a religious life. A man may observe all ceremonies and pray to God daily, but quite the opposite in his actions. He cannot be considered a man leading religious life, although he may appear to the world as such.

SERVICE TO MANKIND

Some may think that a man who leads a religious life cannot do political and social work. This is not so. He may shut himself up in his house and may be ignorant of the world. This must not be so. Mathew Arnold says 'calm is well but caem is not life's crown'. Calmness in meeting calamities is well and good. But it does not mean that one should not do service to mankind. A man can very well live a religious life and do service to the people.

Poor people, the sick, the lame, and the blind must be cared for. Chivalry should spring in the hearts of religious men. They are scouts of a high order. Religious men are a light to society. Many people will begin to follow them. They draw many people under their standards by leading a religious life.

THE STATE OF THE PRESENT WORLD

But what of the present world. The majority of the people eat and drink and chat achieving nothing. Very well has Mathew Arnold pictured such people in one of his poems. He says:-

"What is the course of the life
Of the mortal men on the earth
Most men eddy about
Here and there — eat and drink
Chatter and love and hate,
Gather and squander, are raised
Aloft are hurled in the dust
Striving blindly achieving
Nothing; and then they die
Perish; and no one asks.
Who or what they have been

More than he asks what waves
In the moonlight solitudes mild
Of the Midmost Ocean have swelled
Foamed for a moment, and gone".

They are not aware of the mission in life

EDUCATION BASED IN RELIGION

The education imparted in schools and colleges is not sound. Students are being turned out as machines which can do only certain things. They are not well equipped for the battle of life. They have not the germ of true and ideal life. First of all the students must lead a religious life. They must be initiated into the religion at the proper age. They must be trained to devote some hours for prayer every day. Heads of Hindu schools and colleges should note that it is a great responsibility for them to make their students live in a Hindu atmosphere. If the students attend school with holy ashes on and after an hour of prayer the goddess of learning is sure to give them a lift. They must attend school with shining morning faces with the object of studying. Then they are kept bound with the feet of God.

RELIGIOUS LECTURES & GURU POOJAHS OF SAINTS

The ringing of bells in the temples of a village, lectures delivered on religious subjects; celebrations of anniversaries of our Saints keep the lives of the people religious. In such a village the predominant atmosphere is religious atmosphere. Religious talks will percolate through the hearts of the people and keep them bound with the feet of God. If there is no religious atmosphere in a village or a town that village or town is damned. There should be progress in religious matters. An inspiring and inborn spirit of a great soul will draw millions of followers round him and make the land a holy land. The lives of our Saints are standing testimonies to this great truth. Great souls create a good and pure atmosphere around them. 'Example is better than precept'. So all men must practise what they preach. If they do so they are assets to humanity.

Religious life is better than any other life, If we take up religious life as our mission in life we bring happiness, prosperity and solace not only to ourselves but to the whole nation and the world at large.

"Perish polley and cunning
Perish all that fears the light
Whether winning whether losing
Trust in God and do the right".